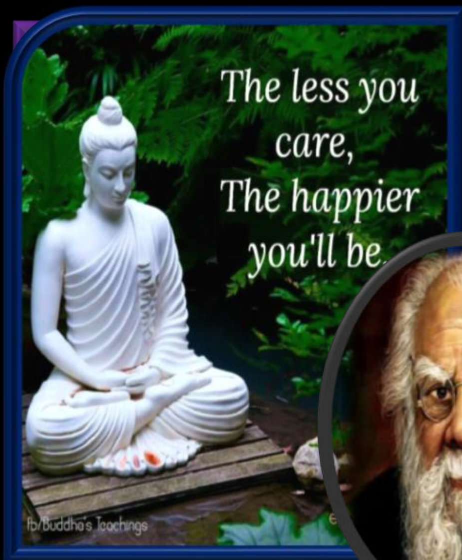
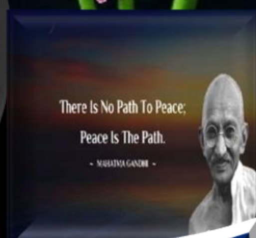

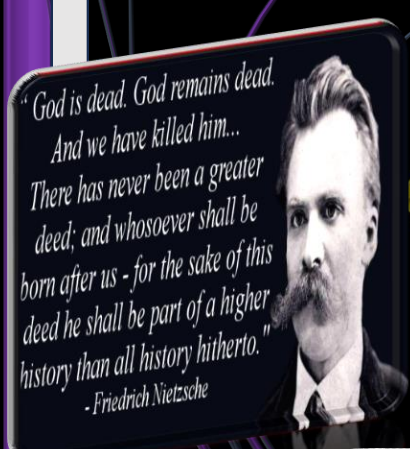
ஏஸ தம்மோ சனந்தனோ

Pax Ravichandra

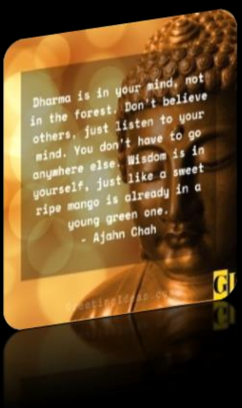
pax.ravichandra@gmail.com

15.7-2024

என்றுமுள்ள தர்மம்-ஏஸ தம்மோ ஸனந்தனோ

என்றுமுள்ள தர்மமோ உண்மை, காலம், வேதம்,
பண்பாடு, சடங்கு, சார்பு நிலை கடந்த மாறாத
மேன்மை, சத்தியமே பாதை, அன்பே கீதை
மானுடர் நாம் சகோதரர் என்பதே உண்மை

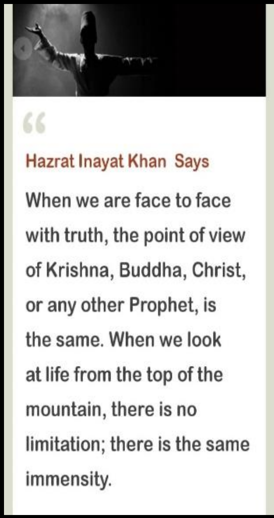

பிறப்பு, இறப்பு, மறுபிறப்பு, கர்மா மாறாத சம்சாரம்
இவை கடந்த முக்தி நிலையே மோட்சம்
கட உள்ளே, கடவுள் நீ, அஹம் பிரம்ம அஸ்மி
நம்மை அறியும் மெய்யறிவே விடுதலை

ரிக், சாம, யசூர், அதர்வண வேதங்கள் நான்கு
பிராமண, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திர வர்ணங்கள் நான்கு,
சத்வ, ரஜஸ், தமோ முக்குணங்கள் மூன்று, ஞானயோகம்
பக்தி யோகம் கர்மயோகம் இராஜ யோகம், யோகங்கள் நான்கு

குண, வர்ண பேதங்களுக்கு ஏற்ப கடமையைச்
செய்தல் யோகம், கடமையின் மூலம்
பிரம்மத்தோடு இணைதல் யோகம்-சனாதனத்தின்
கோட்பாடு, வாழுங்கலையாய் வாழ்வு

தம்மோ ஸனந்தனோ"
என்று அர்த்தம்.
இப்பொழுது,

"Sri Krishna says, "Whatever religious practice is performed with faith by a person who has taken shelter of a particular form of God, that practice is considered pure.

But one should not criticize the religious practices of others if they are different from one's own. Everyone should follow the path that suits them best to attain liberation."

சைவம், வைஷ்ணவம், சௌமாரம், கணபதியம்,
சாக்தம், சௌரம் ஆதிசங்கரர் வகுத்த
ஆறு சமயங்களின் தொகையே இந்து மதம்

சிந்து என்ற சொல் மருவி, சிந்து நதிக்கப்பால் வாழும் மக்களை
ஹிந்து என பாரசீகர்கள் அழைக்க, 18, 19 ஆம் நூற்றாண்டில்
இஸ்லாம், கிறிஸ்தவர் தவிர்த்து இந்தியாவில் வாழும் ஏனைய
இனங்களைக் குறிக்க ஆங்கிலேயர் கையாண்ட சொற்பதம் ***ஹிந்து***

"***ஹிந்துயிஸம்***" ஆங்கிலேய காலனித்துவத்திற்கு
எதிராகவும், முஸ்லீம், கிறிஸ்தவர்களின்று தம்மை
வேறுபடுத்திக் காட்டவும் 1816-17 இல்
ராஜா ராம் மோகன் ராய் பயன்படுத்திய சொல்

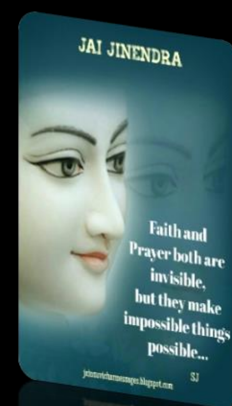
இந்திய உபகண்டத்தின் பூர்விகக் குடிகள் திராவிடர்
மத்திய ஆசியாவிலிருந்து, இந்திய உபகண்டத்திற்கு
கி.மு.1500 இல் தொடர்ந்து இடம் பெயர்ந்த
இந்தோ ஆரிய மொழிபேசும் இனமோ ஆரியர்

வேத நாகரீகத்திற்கு முந்தியது மொகஞ்சதாரோ, ஹரப்பா
நாகரீகம்-பசுபதி, லிங்கம், பசு, மரங்கள், சக்தி, நெருப்பு,
என இயற்கையை வழிபட்ட மக்களினம் திராவிடர்

நெருப்பையும், நதிகளையும் புனிதம் என வாழ்த்தி, இந்திரன்,
சோமன், ருத்திரன் போன்ற வீரபுருஷர்களை போற்றி, மந்திர
உச்சாடனத்தோடு தீ வளர்த்து, வேள்விகள் புரிந்து, விலங்கு,
தானியங்கள் ஆகுதியாக, இயற்கையை வழிபட்ட ஆரிய வழிபாடு

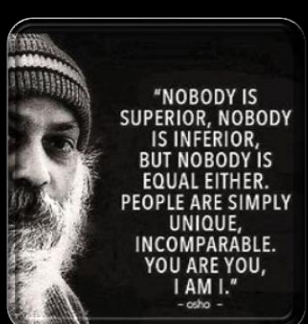
வேதமரபுகளோடு தொடர்புடைய ஆரிய கலாச்சாரம்
ஐந்நில தெய்வங்களை வழிபட்டு, அறுவகைச் சமயங்களோடு
திராவிட மதப்பாரம்பரியம், பௌத்தம், சமணம், வட இந்தியாவில்
தழைத்தோங்க தென்னிந்தியாவை நாடிய புரோகித இனம்

காலப்போக்கில் தென்னகப் பேரரசர்களை தம் வசப்படுத்தி
பேராலாயங்களை காணி நிலங்களோடு நிர்வகித்த இனம், சிவனை,
உமைக்கு கணவனாக்கி, முருகன், கணபதியைப் பிள்ளைகளாக்கி,
திருமாலை மாமனாக்கி உறவு கொண்டாட இயற்றிய புராண தந்திரம்?

பல்லவர், சோழர், விஜயாலயப் பேரரசர் ஆதரவில் தென்னக்தில்
வளர்ந்த சமஸ்கிருதம்-அர்ச்சகர்கள் ஓதிட ஆலய மொழியாகி,
ஆண்டவன் புரியும் மந்திரமாகி ஆட்சி பீடமேறிய அதிசயம்?

ஆழ்வார்களும், நாயன்மார்களும் இன்பத் தமிழில் பாடிய
பாசுரங்களும், தேவாரங்களும் இறைவனைச் சேராதென்று
ஓதுவார்களை ஒதுக்கி, சமஸ்கிருத மந்திரம் முழங்கிட
கருப்பக்கிரகம் புரோகிதனுக்கே உரித்தாக, பூஜை, புனஸ்காரங்கள்

ஆகமம், புராணம் ஆட்சியமைக்க, சாஸ்திரம், சம்பிரதாயம்
அறுவகைச் சமயங்களை ஆட்கொண்ட நிலைப்பாடு, சூத்திரனுக்கு
ஆலயப் பிரவேசம் எட்டாத, நிலவாக மனுஸ்மிருதியின் கோட்பாடு
தமிழ் மொழி நீஷ மொழி என்ற சங்கராச்சாரியின் நிலைப்பாடு

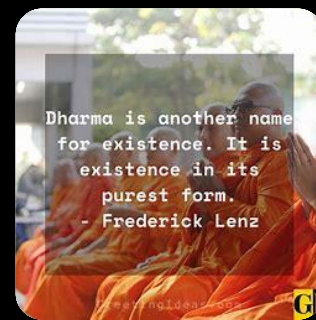
பலி, வேள்வி, சாதியம், தீண்டாமை, மனுஸ்மிருதி சனாதனத்தின்
சிறப்போ? சமஸ்கிருதம்தான் பிரம்மம் அறிந்த மொழியோ?
அன்பிற்கும், உண்மைக்கும் மொழியேது? என்றுமுள்ள தர்மத்திற்கு
இலக்கணம் வகுத்தவர் யாரோ?, சித்தனே எள்ளி நகையாடு

நியாயம், வைசேஷிகம், மீமாம்சை, சாங்கியம்,
யோகம், வேதாந்தம் வகுத்த நியதிக்குள் அடங்காத
ஜைனம், பௌத்தம் அகிம்சையும், கருணையும் தருமம்
என முழங்கும் வாழுங்கலையின் இனிய நாதம்

அயம் ஆத்மா பிரம்மம், அஹம் பிரம்ம அஸ்மி,
தத் த்வம் அஸி என்றால் வர்ணங்கள் எதற்கு?
தீண்டாமை எதற்கு? ஹரிஜனரின்
ஆலயப் பிரவேசத்திற்கு நீதி மன்றம் எதற்கு?

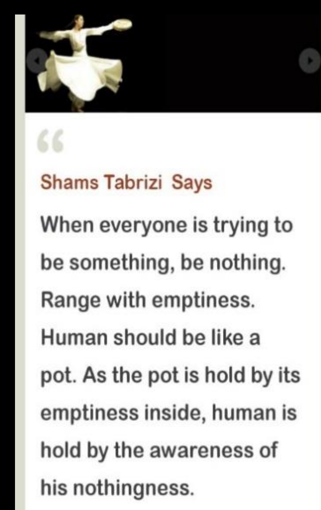
அன்பே தெய்வம், அகிம்சையே பாதை, மானிடரில்
வர்ணப் பேதங்களில்லை, சச்சிதானந்தமே நம் மெய்வடிவம்
நான்கு வேதங்களையும், ஆறு தர்சனங்களையும் கடந்த
என்றுமுள்ள தர்மமோ மனிதன் தெய்வமாகும் வாழுங்கலை

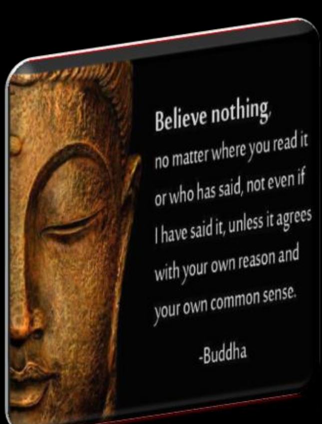
வேதம் சொல்கிறது, முன்னோர் சொன்னார்
என்பதெல்லாம் உண்மையன்று-அனைத்தையும்
பகுத்தறிவால் ஆராய்ந்து பாருங்கள்
பிரக்ஞானம் பிரம்மமாய் புத்தரின் போதனை

நான்கு வேதங்களையும் நிராகரித்த ஞானி, மதம் கடந்த
தனி மனிதத் தேடல் ஆன்மீகம், உண்மை விடுதலை
அளிக்கும், உனக்கு நீயே ஒளியாகிப் போ என்ற ஞானி
உன்னை நீ அறிந்தால் நீயோ நீ மெய் ஞானி

ஆன்மா என்று ஒன்றில்லை, எல்லாம் அநித்தியம், ஆசை, பற்று,
அறியாமை கடந்து, பிறப்பு, இறப்பு, மறுபிறப்பு அழித்து
அடையும் நிர்வாணமே மீட்பு-சத்திய வாக்கு

பஞ்ச சீலங்களையும், அட்டாங்க மார்க்கத்தையும்,
தம்மத்தையும் அளித்து, துக்கம், துக்கத்தின் காரணம்
துக்க நிவாரணம், துக்க நிவாரண மார்க்கம் காட்டிய
ஆன்மீகப் புரட்சியாளர் புத்த பெருமான்

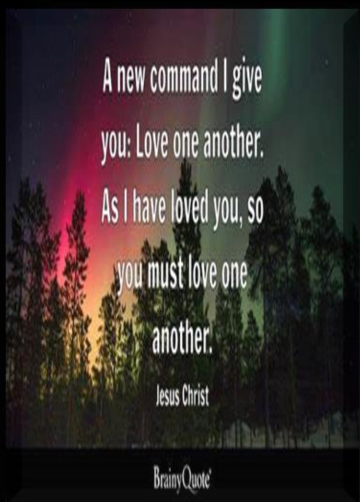
அஞ்சத்தக்கவராய், அனுகமுடியாதவராய், எட்டாத
வானத்தில் வாழும் இறைவன் நம் தந்தை
அன்பே உருவானவரை-அப்பா, தந்தாய் என்றழையுங்கள்
நாம் சகோதரர், நம்மில் உயர்வு, தாழ்வுகளில்லை

கடவுள் என்னும் போது தத்துவம், கடவுளும்,
பக்தனுமான உறவோ யோகம், அப்பா!,
தந்தாய் என்னும் போது ஒரே குடும்பம்-மதங்கடந்து
இறை பிள்ளைகள் நாம் என்ற சகோதரத்துவம்

ஒன்றே குலம்!, ஒருவனே தேவன்!, சாதியம்,
தீண்டாமை கடந்து ஒலித்த சமத்துவம்-இறைவன்
நம் தந்தை என்ற இயேசுவின் ஆனந்த கீதம்

இறைவனை உன் முழு அறிவோடும், உன் முழு ஆற்றலோடும்,
உன் முழு இதயத்தோடும், உன் முழு ஆன்மாவோடும்,
அன்பு செய்வாய்யாக, உன்னைப்போல் உன் அயலானையும்
அன்பு செய்வாயாக இயம்பிய மனுமகன் இயேசு

“ மனிதர் உங்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென
நீங்கள் விரும்புகிறீர்களோ, அதையே நீங்களும்
மற்றவருக்குச் செய்யுங்கள், ஒரு கன்னத்தில்
அறைபவனுக்கு மறு கன்னத்தையும் காட்டுங்கள்

எளிய மனத்தோர் பேறு பெற்றோர்-ஏனெனில் விண்ணரசு அவர்களதே
துயருறுவோர் பேறு பெற்றோர்-ஏனெனில் ஆறுதல் பெறுவர்
கனிவுடையோர் பேறு பெற்றோர்-ஏனெனில் நாட்டைச் சுதந்தரிப்பர்
நீதியின்மேல் வேட்கை கொண்டோர் பேறு பெற்றோர்-ஏனெனில்
அவர்கள் நிறைவு பெறுவர், இரக்கமுடையோர் பேறு பெற்றோர்-
ஏனெனில் அவர்கள் இரக்கம் பெறுவர்

தூய மனத்தோர் பேறு பெற்றோர்-ஏனெனில் கடவுளைக் காண்பர்
அமைதி ஏற்படுத்துவோர் பேறு பெற்றோர்-ஏனெனில் அவர்கள்
இறைமக்கள் என அழைக்கப்படுவர், நீதியின் பொருட்டுத் துன்புறுவோர்
பேறு பெற்றோர், ஏனெனில் விண்ணரசு அவர்களதே-
ஆணவம் கழித்து இறை மக்களாய்ப் பிறந்திட ஈந்த ***திருவுகோல்***
மதம், மொழி, இனம் கடந்த தெய்வீகச் செங்கோல்

கண்ணிற்கு கண், பல்லிற்குப் பல் என்றால்-உலகில்
குருடர்களும், பொக்கை வாய்களும்தான் மிஞ்சுவார்,
தீமை செய்வோரை எதிர்க்காதீர்கள்
மன்னியுங்கள் நீங்கள் மன்னிக்கப்படுவீர்கள்
உங்களில் பெரியவன் உங்களுக்கு
பணியாளணாகட்டும், பணிவிடை பெறுவதற்கன்று,
பணிவிடை புரியவே வந்தேன்

கி.மு. 4-5 நூற்றாண்டுகளில் சமஸ்கிருதத்தில் எழுதப்பட்டதோ
வால்மிகி இராமாயணம், கி.பி.12 ஆம் நூற்றாண்டில்
இராமனை அவதார புருஷனாக போற்றி, இன்பத் தமிழில்
வைஷ்ண பக்தர் கம்பர் வடித்ததோ கம்பராமாயணம்

கற்பனையும், உண்மையும் முரண்பட
இலங்கையும், இலங்காபுரியும் ஒன்றென்ற வாதம்
அகழ்வாராய்ச்சி மறுத்தும், சீதைக்கு சீர் கொண்டு
சீதா எலியவில் “சனாதன” பித்தலாட்டம்

பக்தனுக்கும், பகுத்தறிவாளனுக்கும், சித்தனுக்கும்,
சீரடி பாபாவுக்கும், கபிருக்கும் பொருந்தாத மதவாதம்
பா.ஜ.க.அரசியல்வாதிகளுக்கு , ஆட்சியமைக்க
மாறாத அரசியல் சித்தாந்தமான மத வேசித்தனம்,

“இந்து” என்ற பாரசீகர், முகலாயர் பயன்படுத்திய பதத்திற்கு
மாற்றீடாய், சனாதனம், சனாதன தர்மமே என்றுமுள்ள தர்மமம்
பா.ஜ. காவின் பிரச்சாரம், ***சனாதனம் என்ற குடையின் கீழ்***
இருண்ட மதவாதம், ஆட்சியமைக்க இதுவோ புதிய வேதம்?

உள்ளுணர்வின் உன்னதமே தெய்வீகம், தூய மனத்தவருக்கே
சத்திய தரிசனம், வழியும், உண்மையும், வாழ்வும்
“நானே” கிறிஸ்து பெருமானின் உபதேசம்

புத்த நிலை, கிறிஸ்து நிலை, அது நம்முள்ளே
நம்பிக்கை கடந்த வாழ்ந்தறியும் உண்மையே சத்தியம்,
சச்சித்தானந்தமே நம் சுயம்-ஜீவன முக்தியே மோட்சம்

என் தேவனே ! என் தேவனே! ஏன் என்னைக் கைநெகிழ்ந்தீர்?
வாதையின் உச்சத்தில் மனுமகன் இயேசுவின் கதறல்
வசை பாடி, எள்ளி நகையாடி, இறைமகனானால் இறங்கி வா,
கல்வாரியில் கேட்கும் யூத மதவாதத்தின் ஆணவக் குரல்

கிறிஸ்துவும், கிறிஸ்தவமும் ஒன்றல்ல-மதமோ
உண்மைக்குத் தடைக்கல்லான நம்பிக்கையின் வாதம்,
கிறிஸ்துவோ அன்பு, உண்மையின் தேவராகம்
கிறிஸ்தவமோ பரிசேய பவுலின் இறையியல் தத்துவம்

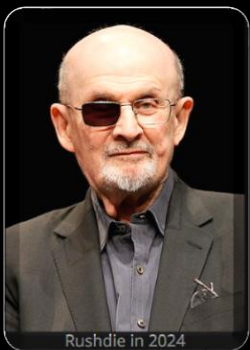
கறுப்பின மக்களை அடிமைகளாக்கிய
நூற்றாண்டுகால அடிமை வியாபாரம், பவுலின்
போதனையோ உபதேசிக்கத் தந்திரம்
கிறிஸ்துவை மறுதலித்த கிறிஸ்தவர்களின் மந்திரம்

வைதிகத்தின் சாதியத்தால் சூத்திரன்,. தலித்
வாழ்நாள் அடிமைகள், கிறிஸ்தவத்தால் ஆபிரிக்க,
அமெரிக்க குடிமக்களுக்கு, வரலாற்றில் வெள்ளையர்
இழைத்த சொல்லொண்ணாக் கொடுமைகள்

பல நூறு மாற்று கிறிஸ்தவச் சிந்தனையாளர்களை
உயிரோடு எரித்த கிறிஸ்தவம்- வரலாற்றில்
கிறிஸ்தவமே, இயேசு கிறிஸ்துவை மறுதலித்து
மீண்டும், மீண்டும் சிலுவையில் அறைந்த துயரம்

சைவமோ சமணர்களை வதைத்தழித்திட,-பௌத்த
நாளந்தா, விக்கிரம சீலா பல்கலைக் கழகங்களை அழித்து
வாளால் வாழும் மதமான இஸ்லாம்-போராடும் இனமோ
முத்தமிட்டு வாழ்த்திட சாரமற்ற உப்பாய் "சலாம் அலேக்கும்"

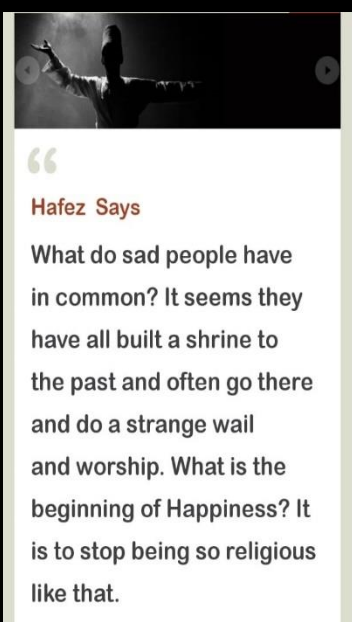

Rushdie in 2024

"சாத்தானின் வசனங்கள்"-எழுதிய சல்மான் ருஷ்டியின்
வாழ்வோ அஞ்ஞாத வாசம், மதப்பயங்கரவாதமோ
"ஜிகாத்தான" நியாய வாதம், சுன்னி, ஷியா எனப் போராட்டம்
குருட்டு மந்தைகளுக்கு மதம், போதை அபினியான பிரசாதம்?

சனாதனத்தை உதயநிதி விமர்சிக்க, தலைக்கு பத்துக்கோடி,
யாரும் கொல்லாத பட்சத்தில் என் கரங்களால் கொல்வேன்
என் கத்தியை தயாராய் வைத்துள்ளேன்-அயோத்தி
ஹிந்து மதத் துறவி பரமஹம்ஸ ஆச்சாரியாவின் ஆவேசம்

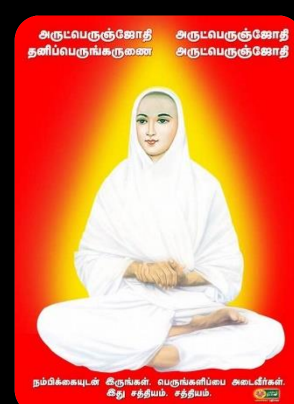
கேடு கெட்ட அரசியல்வாதிகள் அடிவருடிகளாக மடங்களில்
கோடனா கோடிகளோடு கேடிகளாய் மடாதிபதிகள்?
மதவேசித்தனம் அரசியல்வாதிகளுக்கு பிரம்மாஸ்திரம்
இன, மத, மொழிவாதத்தால் நாளும் புதிய குருஷேத்திரம்

ராம்!, ராம், நீறு, நாமம், காவி, சமஸ்கிருதம், ஓம் நமச்சிவாய,
ஓம் நமோ நாராயணா, ராம்! ராம் வெற்றுச் சம்பிரதாயங்கள்

அன்று தொடங்கிய சிலுவைப் போர், இன்றும்
மத்திய கிழக்கை தொடர்ந்து எரித்திட,
அழுகைச் சுவரும், அல் அஃக்ஸா பள்ளியும்
கல் மனங்களுக்கு வழிபாட்டுத் தலங்கள்?

அபினியும், போதை வஸ்துமாய் அற்ப சுகம் தரும் மதம்,
ஆணவம் கழித்து, கட உள்ளாகி, தூய மனத்தவராய்
பிறக்கும் இரண்டாம் பிறப்பே தெய்வீகம்

வேதம், ஆகமம், புராணம், இதிகாசம் எல்லாம்
மனிதக் கற்பனைகளே, பிண்ட லக்ஷணத்தை
அண்டத்தில் காட்டிய பித்தர்களின் செப்படி வித்தையே
கைலாசபதி, வைகுண்டபதி இதிகாச நாயகர்களே

தனிப்பெருங்கருணையே அருட்பெருஞ்ஜோதி,
வள்ளலாரின் தர்மமோ கருணை, செத்த மதங்களில்
இருப்பதோ சடங்கு, ஆச்சாரம் எனும் மதவாத வறுமை
கருணையே என் மதம் தலைலாமாவின் பெருமை

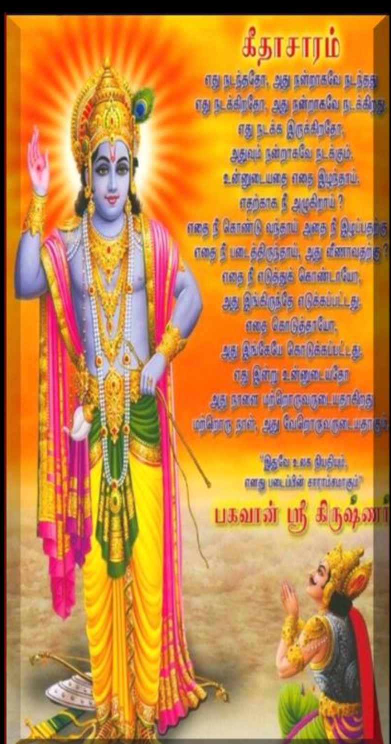
இந்திய உபகண்டத்தில் பல்லின மக்களும்
பல்வகை மதங்களும் சுதந்திரத்தைப் பறைசாற்ற
“பாரதம் “என்றோர் உபகண்டம் என்றும் இருந்ததில்லை
பாரதீயம், “இந்தியா” என்ற சொல்லுக்கு மாற்றீடுமில்லை

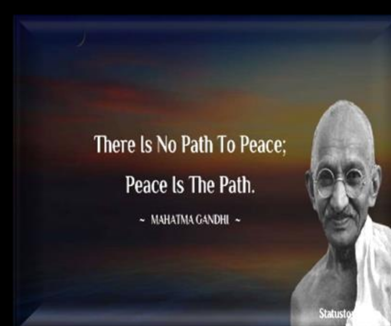
ஜெய் ஹிந்!, ஜெய் பாரத் என மாறுமோ? பல மதங்கள் வாழும்
இந்திய உபகண்டம் பாரதீயமானால்-சனாதனம்தான் இனி
ஆளும் தர்மமோ? நான்கு சுருதிகளில் வாழும் சட்டம்
நீதியாகுமோ? இனவாதம், மதவாதம் தழைக்குமா?

பிராமணியத்தையும், புரோகிதக் கோட்பாட்டையும்
வளர்ப்பது வைதிக மதம், ஜைனம், பௌத்தம்,
ஆசுவீகம், சார்வாகம் அன்பு, கருணை, பகுத்தறிவில்
தழைத்த நெறிகள், ஆதிசங்கரர் ஏற்காத மதங்கள்

பல தசாப்தங்களாய் சாதியத்தால் மானுடத்தை
அடக்கியாண்ட சனாதனம், சூத்திரரையும், பஞ்சமரையும்
சூதுப்பொருளாக்கி ஆடிய வஞ்சக சூதாட்டம்,
மாராப்பிற்கு வரிவித்த சாதியம், கொங்கை அரிந்து,
மங்கை போராடிய ருத்திரதாண்டவம்

சமயச் சார்பற்ற சமத்துவக் கட்டமைப்புச் சமூகத்தை-
சனாதனம் வேரறறுத்து வீழ்த்துமோ?
சமஸ்கிருதம் ஆளும் மொழியாகுமோ? இனியும்
இன்பத் தமிழை நீஷமொழி எனத் தூற்றுமோ?

இந்து, முஸ்லீம் இனபேதமின்றி ஒன்றுபட்டு போராடிய
இந்திய சுதந்திரம், நாடு இரண்டுபட வெடித்த
இனக்கலவரத்தில், பல இலட்சம் மக்கள் மடிந்திட
உலகு கண்ட இந்து, முஸ்லீம் இனவாதம்?

மகாத்மாவை வீழ்த்திய இந்து மதவாதம்,
மதச்சார்பின்மையை மதியாத கோட்ஸேயின் வாதம்
இன்று காவியும், கதரும் அரசியல் வேஷம்
மகாத்மாவோடு மறைந்த அகிம்சையின் கோஷம்

பாபர் மசூதியை இடித்து, இராமர் கோயில் எழுப்பிட
காவியிலும் மதவாதம், கங்கையில் குளித்தாலும்
கர்ம வினைகள் நீங்காத பாவம், தீ வளர்த்து யாகம் புரிந்து
ஓதும் மந்திரங்களால் ஒற்றுமை ஒலிக்காத ராகம், ஹே ராம்!

ஏகம் ஸத் விப்ரா பஹூதா வதந்தி-மெய்பொருள் ஒன்றே-
சான்றோர் அதனைப் பல பெயரிட்டு அழைக்கின்றார்
பிறரின் நம்பிக்கைக்கு மதிப்பளிப்பதே மதச்சார்பின்மை

பண்டவர், கௌரவர் பகைமையைத் தணிக்க
குருஷேத்திரத்தில் ஒலிக்கும்
கடமையே வழி என்னும் கண்ணனின் கீதை

பகைமையை பகைமையால் தணிக்கமுடியாது
பகைமையை அன்பினால் தணியுங்கள்
என்றுமுள்ள தர்மம் இதுவே-ஏஸ தம்மோ ஸனந்தனோ
புத்த பெருமானின் மாறாத போதனை (**தம்மபதம்-யமகவர்க்கம்-5**)

"Esa Dhammo Sanantano" is a Pali phrase often translated as "This is the eternal law (Dharma)." It underscores the timeless and universal nature of the teachings of the Buddha. Here's a breakdown of the phrase:

- **Esa**: This

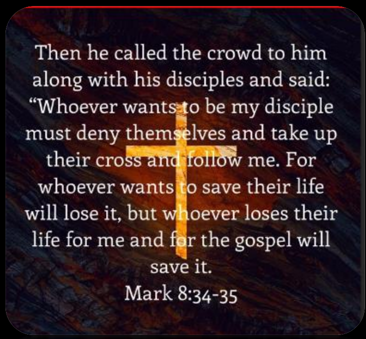
- **Dhammo**: Law, Teaching, or Truth (Dharma in Sanskrit)

- **Sanantano**: Eternal, Ageless

This phrase emphasizes that the principles taught by the Buddha are not just applicable to a specific time or place but are eternal truths that apply universally. It highlights the idea that the Buddha's teachings are timeless and relevant for all beings, regardless of the era or circumstances.

தந்தையே!. தாம் செய்வது இன்னதென்று இவர்கள் அறியார்,
இவர்களை மன்னியும், வதைப்போரையும், நிந்திப்போரையும்
மன்னிக்க அன்புத் தந்தையை வேண்டிய மனுமகன், வாழ்வும்
போதனையும் ஒன்றாக, கருணையின் வடிவாய் கருணாகரன்

இறைவனை அறிந்தவரே, நம்பிக்கையோடு சரணடைவார்,
ஆணவம் கழித்த தூய மனமே, என் சித்தம்
அன்று உம் சித்தம் நிறைவேறுக வேண்டும்
தூய மனத்தவருக்கே சத்தியம் தரிசனமாகும்

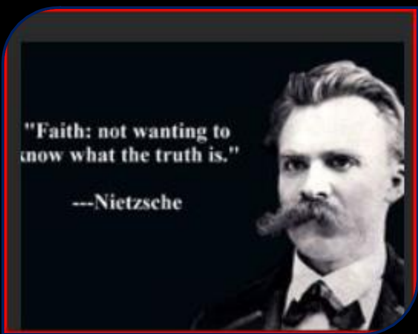
நானும், தந்தையும் ஒன்றே இயேசுவின் நாதம்,
அனல் ஹக் மன்சூரின் ஆனந்த ராகம்
ஏஸ தம்மோ சனந்தனோ புத்த பெருமானின் கீதம்

எரிந்தும் எரியாத முட்செடியில் "***இருப்பவர் நாமே***"
இருப்பாய் மோஸேக்கு இறை தரிசனம்,
ஆபிரகாமிற்குமுன் "நான்" இருக்கிறேன்
இறைமகனாய் இயேசுவின் பிரசன்னம்

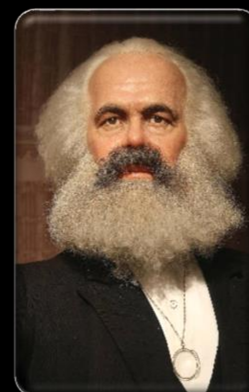
உள்ளம் பெருங்கோயில், உள்ளுணர்வின் உன்னதமே தெய்வீகம்
உருவற்ற இறை தந்தையை அவரின் உண்மை இயல்பிற்கேற்ப
உண்மை, அன்பு என்பவற்றில் நிலைத்து உள்ளத்தில் வழிபடுவதே
மெய்யான வழிபாடு, வாழ்வும், வழிபாடும் இரண்டல்ல

தந்தையும் மகனும் உறவாட மதத் தரகர்களும், கள்வர் குகையான
ஆலயங்களும் தேவையல்ல, காலம், இடம் கடந்து, வழிபடுவது
யாரென அறிந்து, வழிபடுவது வழிபாடு, சமயம், சடங்கு, ஆச்சாரம்
கடந்த சத்திய வாழ்வே மெய்யான வழிபாடு (யோவான் 4-21-24)

உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம்
வள்ளல் பெருமானுக்கு வாய் கோபுர வாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தாருக்கு சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப் புலனனைத்தும் காளாமணி விளக்கே(-திருமந்திரம்)

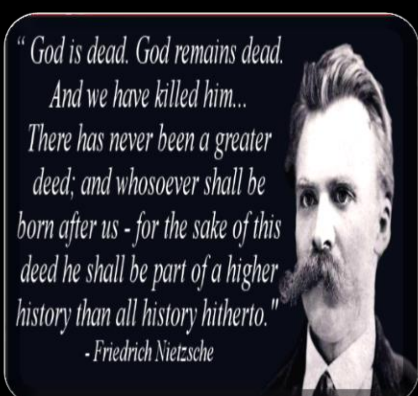
அபினியும், போதையுமாய் அற்ப சுகம் தரும் மதங்கள்
மனிதனைப் நம்பிக்கைப் போதையில் வைத்திருக்கும்
புரோகித உபாயங்கள், விழித்திடு மனிதா யதார்த்தை
புரிந்திடு, உன்னை நீ அறிந்திடு, நம்பிக்கையே தடைக்கல்

உன் உழைப்பைச் சுரண்டி உன் குருதியால் கொளுக்கும்
முதலாளித்துவம் பிராமணியம், உழைப்பிற்கேற்ற ஊதியமோ
நீதி, உனக்காக நீ போராடாத வரைஉனக்காய்ப் போராட
யாருமில்லை, உலகத் தொழிலாளரே ஒன்றுபடுங்கள்

சடங்கு, ஆச்சாரம் கடந்து உழைப்பின் மேன்மையைப்
போற்றி, துன்புறும் தொழிலாளர் வர்க்கத்தில், மதங் கடந்து
இயேசுவைக் கண்ட மனிதநேயன் சமத்துவ சமுதாய
தர்மம் ஓங்கிட கார்ல் மாக்ஸ் கண்ட புதிய வேதம்

வழிபாடு, சடங்கு, வேதம் என நலிந்து, மனிதத்தை
நசுக்கும் மதங்களின் ‘‘கடவுள் இறந்து விட்டார்’’,
நவீன விஞ்ஞான சிந்தனையில் ***இருப்போ***
கேள்வியான விடயம், புரிந்தவருக்கோ புனிதம்?

உண்மை புரிந்திட, உலகம் இன்றும் புராண வேதங்களில்
நம்பிக்கை கொள்ள முடியாது, அடித்தளங்கள் தகர்ந்திட
ஆட்டம் காணும் மதப்பாரம்பரியங்கள், அறிவின் எழுச்சி
சிந்தனைப் புரட்சி, ஆன்மீகக் கிளர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கும்

மதங்களில் காணாத இறைவனை, உண்மையில் காண
நீட்ஸேயின் ‘‘கடவுள் இறந்து விட்டார்’’ கோஷமோ புரட்சி!,
உண்மையே வேதம் என்றுமுள்ள தர்மம் என எழுச்சி

விழிப்புணர்வில் நிலைத்து, உனக்கு நீயே ஒளியாகிப்போ,
அப்போ தீப பவ புத்த பெருமானின் புரட்சி, ***விழிப்போடிருங்கள்***,
உலகின் ஒளி நீங்கள் உங்கள் ஒளி ஒளிர்வதாக இயேசுவின் கீதை

பகுத்தறிவு, சுயசிந்தனையில் நிலைத்து உண்மையைக் கண்டறியுங்கள்,
மதவாதப் பொய்களை நம்பாதீர்கள் மனிதனை, மனிதன் அடிமை
கொள்ளும் தீண்டாமை சாதியம் ஒழியப் பாடுபடுங்கள், சாதியமில்லாப்
பகுத்தறிவுச் சமதர்மச் சமுதாயம் மலர ஓயாது உழையுங்கள்

பெண்ணிய விடுதலையே சமுதாய மேன்மை, பெண்மையைப் போற்றி,
கல்வி, சமவுரிமை பெண்மைக்கும் உரித்தாக ஓயாது பாடுபடுங்கள்
பெரியாரின் சுயமரியாதை தர்மம் புரட்சியானது

அத்வைதம், விஷிஷ்டாத் துவைதம், துவைதம், சுத்த அத்வைதம்,
அசிந்த்ய பேதாபேதம் என வேதாந்தங்கள்-முறையே
ஆதிசங்கரர், இராமானுஜர், மதவாச்சாரியர், வல்லபாச்சாரியார்
சைதன்ய மகாப் பிரபு என அடி முடி காணும் தத்துவ உபாயங்கள்

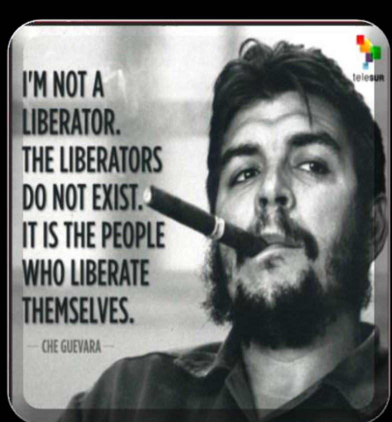
அறிவு கடந்த பரம்பொருளுக்கு இலக்கணம் வகுத்த வேதாந்தம்
திரித்துவத்திற்கு இலக்கணம் வகுக்க அகுஸ்தீனாரின் வாதம்
சிப்பியால் கடல் நீரை மொண்டு, கடலை வற்றச் செய்யும் மடமை
இருப்போ சச்சித்தானந்தம் அனுபூதிமானின் மேன்மை

இறைவனை வரையறுக்க வரண்ட இறையியல் தத்துவங்கள்
சமத்துவ சமுதாய மறுமலர்ச்சிக்காய் வாழ்வை
அர்ப்பணித்த கார்ல் மாக்ஸ், மகாத்மா, அன்னை தெரேஸா
மார்டின் லூதர் கிங், நெல்சன் மண்டேலா புனிதர்கள்

சோக்கரடிஸ், புத்தர் இயேசு , கொன்பூசியஸ்,
முகம்மது நபி, மனிதத்தை செதுக்கி, ஒற்றுமைக்காய்
மனித மேன்மைக்காய் உழைத்த பெருமான்கள்

சர்வாதிகாரத்தை வீழ்த்திய மார்க்ஸிஸமோ புரட்சியின் கீதை,
ஏர்னஸ்ட்டோ ஷேகு வேரா, லெனின், மாவோ சே துங்
வழிநடத்திய புரட்சிப் பாதை எங்கும் இரத்தம்
மடிந்த உயிர்களோ எண்ணிலடங்காத யதார்த்தம்

உன்னதங்களில் இறைவனுக்கு மகிமை-பூவுலகில்,
நல்மனத்தவருக்கு அமைதி-இயேசு பிறப்பின் நற்செய்தி
உன்னதமும் நல் மனதும் ஒன்றே! உள்ளுணர்வின் உயர் நிலை
தெய்வீகம், அகமகிழுங்கள் இறை மக்களே நாம்

உண்மையின் பெயர் தெய்வம் என்போம்-
அன்றி ஓதிடும் தெய்வங்கள் பொய்யெனக் கண்டோம்,
உண்மைகள் வேதங்கள் என்போம்-பிறிது
உள்ள மறைகள் கதையெனக் கண்டோம்-(மகா கவி பாரதி)

நம்பிக்கை உண்மைக்கு மாற்றீடல்ல-நம்பிக்கை
கடந்து வாழ்ந்தறியும் சத்தியமே இறைவன்
உண்மையை அறிய நம்பிக்கை தடைக் கல்லே
“Faith is not wanting to know what the truth is”

தங்கமுலாமிட்ட தகரமும், பசும் பொன்னும் ஒன்றல்ல,
காகிதப் பூக்களும் வாசமலர்களுக்கு நிகரல்ல
உரசிப் பார்காமல் பொன்னை அறியமுடியாது
அனுபூதியால் அன்றி உண்மை புரியாது

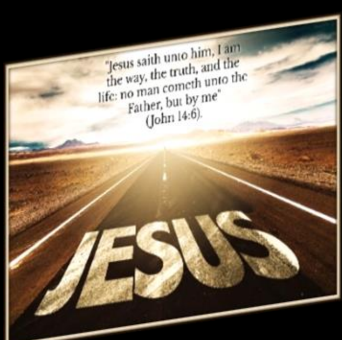
குருஷேத்திரத்தில் ஒலிப்பதோ கிருஷ்ணனின் கீதை
போதியின் நிழலில் ஒளிர்வதோ புத்தரின் தம்ம போதனை
சிலுவையில் மிளிர்வதோ கருணையின் பாதை
தூய மனத்தவருக்கே சத்தியம் தரிசனம்

மடிந்தபின் கர்ம வினைக்கேற்பவே மோட்சம்
மதவாதக் கற்பனை, மோட்சம், நரகம் நம்முள்ளே
சமத்துவ சமதர்ம சமுதாயமே மோட்சம்,
புரட்சியாளர்களின் சங்கீதம்

வேதங்கள், திருச்சட்டங்களை மையப்படுத்தும் மதங்கள்
வாழும் உலகில், பலியை அல்ல இரக்கத்தை விரும்பும்
அன்பே தெய்வம், ஓய்வு நாள் மனிதனுக்கேயன்றி, மனிதன்
ஓய்வு நாளுக்கல்ல-தந்தை தூயவராய்
இருப்பதுபோல் நீங்கள் தூயவராய் இருங்கள்

மனித நேயத்தை மையப்படுத்தி வாழும் கலையாய் மனுமகன்
இயேசுவின் போதனையோ ஆன்மீகத்தின் அகக் கிளர்ச்சி
சீடர் பாதங்களைக் கழுவி படிப்பினையோ புதுப் புரட்சி

வார்த்தை மனுவுருவாகி-நம்மிடையே குடி கொண்டது
அருளும் உண்மையும் நிறைந்த தந்தையின் ஒரே மகன் வழியாய்
அருளும், உண்மையும் வெளிப்பட்டன
உண்மைக்கேற்ப வாழ்பவர் ஒளியிடம் வருகிறார்
கடவுளோடு இணைந்தே அவர் செயலாற்றுகிறார்

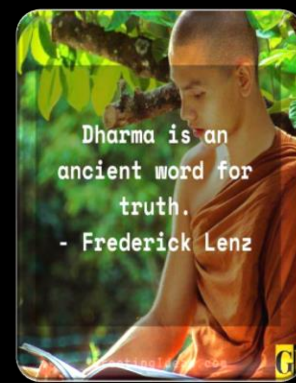
இயேசு இறைமகன் திருமுழுக்கு யோவான் மொழிந்த உண்மை
என் வார்த்தையை கடைப்பிடித்தால்-உண்மையில்
நீங்கள் என் சீடர்கள், ***உண்மையை அறிவீர்கள்***
உண்மை உங்களுக்கு விடுதலை அளிக்கும்

உண்மையை கடவுளிடமிருந்து கேட்டறிந்து சொல்கிறேன்
உண்மையே என் வாக்கு-உண்மையை
நான் உரைப்பதால் என்னை நீங்கள் நம்பவில்லை
வழியும் உண்மையும் வாழ்வும் “நானே”-என் வழியாய்
அன்றி எவரும் தந்தையிடம் வருவதில்லை

உண்மையினால் அவர்களை அர்ப்பணமாக்கியருளும்
உமது வார்த்தையே உண்மை, நீர் என்னை
உலகிற்கு அனுப்பியதுபோல் நானும் அவர்களை
உலகிற்கு அனுப்புகிறேன்

அவர்கள் உண்மையினால் உமக்கு உரியவர் ஆகும்படி
அவர்களுக்காய் என்னை உமக்கு அர்ப்பணமாக்குகிறேன்
உண்மையை எடுத்துரைப்பதே என் பணி
இதற்காகவே பிறந்தேன் உலகிற்கு வந்தேன்-உண்மையைச்
சார்ந்தவர் அனைவரும்-என் குரலுக்குச் செவிசாய்க்கின்றார

வழியும், உண்மையும், வாழ்வுமாய் கண்முன்
இசே இருந்தும் காணாத அகக்குருடனாய் பிலாத்து,
ஆணவத்தோடு வினவியதோ உண்மையா அது என்ன?
தூய மனத்தவருக்கே சத்திய தரிசனம்

தெய்வமே உண்மை என்ற தேடலான வாழ்வு
அலைக் கழித்தது-***உண்மையே தெய்வம்*** எனத்
திசைமாறிய யாத்திரை காந்தியை கரை சேர்த்தது

"என்றுமுள்ள தர்மத்தின் குரல்"அன்றும்,
இன்றும் மனித மாண்பிற்காய், அன்பில் நிலைகொண்டு
உண்மையில் வாழ சப்த சுரங்களாய் ஒலிக்கின்றது
கேட்கச் செவியுள்ளோரே கேளுங்கள்

"வழியும், உண்மையும் வாழ்வும் 'நானே"
ஆணவம் கழித்த தூய மனமே தெய்வீகம்
தூய மனத்தவருக்கே சத்திய தரிசனம்

பலி, வேதம், வழிபாடு, சடங்கு என்னும் மதவாதி
துன்புறும் மனிதனில் இயேசுவைக் காணாது-தொழுதிட
ஜெருசலேம் செல்லும் குரு, லேவியனாய் மதவாதம்

தன்னுள் தன்னை அறிந்திடத் தொடரும்
சத்தியத் தேடலானஅகமுக யாத்திரை ஆன்மீகம்
ஆன்மீகம் ஒரு தனி மனித அகக்கிளர்ச்சி!
மதம் கடந்தவனே ஆன்மிகவாதி-நல்ல சமாரித்தன்
என்றுமுள்ள தர்மமோ ஆன்மீகம்

இன்பமே சூழ்க-எல்லோரும் நலமே வாழ்க
எல்லாப் புகழும் இறைவனுக்கே
Pax Ravichandra-15-7-2024

The nature of truth and the role of Jesus are central themes in Christian theology and philosophy. Here are some key perspectives on these concepts:

The Nature of Truth

1. **Absolute Truth**:
   - In Christian theology, truth is often considered absolute, grounded in the nature and character of God. This means that truth is unchanging and universal, not relative or subject to individual interpretation.

2. **Revealed Truth**:
   - Christians believe that God reveals truth through scripture (the Bible) and through the person of Jesus Christ. This revealed truth includes moral laws, the nature of God, and the purpose of humanity.

3. **Objective Reality**:
   - Truth corresponds to reality. It is not merely a subjective experience but an objective reality that can be known and understood. This aligns with the philosophical correspondence theory of truth, which states that a statement is true if it corresponds to the facts or reality.

The Role of Jesus in Relation to Truth

1. **Embodiment of Truth**:
   - Jesus is often referred to as the embodiment of truth. In John 14:6, Jesus says, "I am the way and the truth and the life. No one comes to the Father except through me." This statement suggests that Jesus himself is the ultimate revelation of truth.

2. **Revealer of God**:
   - Jesus reveals the nature and character of God to humanity. In John 1:14, it says, "The Word became flesh and made his dwelling among us. We have seen his glory, the glory of the one and only Son, who came from the Father, full of grace and truth."

3. **Teacher and Witness to Truth**:
   - Jesus taught about the truth of God's kingdom, moral principles, and the path to eternal life. He witnessed to the truth through his teachings, actions, and ultimately his sacrificial death and resurrection. His life and message are seen as a testimony to the truth of God's love and justice.

4. **Liberator through Truth**:
   - In John 8:32, Jesus says, "Then you will know the truth, and the truth will set you free." This highlights the liberating power of truth, suggesting that understanding and accepting the truth found in Jesus can lead to spiritual freedom and salvation.

Theological Implications

- **Epistemological Foundation**:
  - The nature of truth as revealed in Jesus provides a foundation for knowledge and understanding in the Christian worldview. It informs moral and ethical decision-making and provides a basis for faith and practice.

- **Relational Aspect**:
  - Truth in the Christian context is not just a set of propositions but is relational, rooted in a relationship with Jesus. Knowing the truth involves a personal relationship with Christ, which transforms and guides believers.

In summary, the nature of truth in Christian theology is absolute, revealed, and corresponds to objective reality. Jesus' role is central as the embodiment, revealer, and teacher of this truth, offering a pathway to spiritual liberation and a relationship with God.

This poem is a profound exploration of Sanatana Dharma and religious pluralism, delving into historical, philosophical, and social aspects of various religions and traditions. Here's a detailed analysis:

Themes

*1. **Eternal Dharma**:*
   - The poem begins by defining eternal dharma (Sanatana Dharma) as an unchanging truth transcending time, culture, and rituals.
   - It emphasizes truth, love, and brotherhood among humanity as core principles.

*2. **Moksha and Self-Realization**:*
   - Discusses concepts like birth, death, rebirth, and karma, leading to the ultimate liberation (moksha) through self-realization.
   - Emphasizes that understanding one's true nature is the path to liberation.

*3. **Vedas and Yogas**:*
   - Mentions the four Vedas and different yogas (Jnana, Bhakti, Karma, and Raja) as pathways to divine union.
   - The duties performed according to one's nature and caste (varna) are part of the eternal dharma.

*4. **Historical Context and Identity**:*
   - Traces the historical development of Hinduism, including the influence of the Indus Valley Civilization, Aryans, and the categorization of people beyond the Indus River by Persians and British.
   - Highlights the role of Raja Ram Mohan Roy in distinguishing Hinduism from other religions during colonial times.

*5. **Sectarianism and Unity**:*
   - The poem critiques sectarianism within Hinduism and other religions, noting the divisions and conflicts that arise from rigid adherence to rituals and dogma.
   - Calls for a return to the fundamental principles of love, truth, and compassion.

*6. **Critique of Caste and Ritualism**:*
   - Criticizes the caste system, untouchability, and the rigidity of Vedic rituals as detriments to true spiritual understanding.
   - Advocates for equality and the recognition of the divine in all beings.

*7. **Interfaith Dialogue**:*
   - Reflects on the teachings of Buddha, Jesus Christ, and other spiritual leaders, emphasizing commonalities like compassion, non-violence, and brotherhood.
   - Highlights the universality of spiritual truths and the importance of mutual respect among different faiths.

8. **Critique of Religious Hypocrisy**:
   - Points out the historical and ongoing misuse of religion for political and social control.
   - Critiques both Hindu and Christian institutions for their failures and hypocrisies.

9. **Spiritual Practice and Inner Realization**:
   - Advocates for personal spiritual practice and inner realization over external rituals and dogma.
   - Emphasizes that true worship transcends time and space, rooted in truth and love.

Literary Devices

1. **Symbolism**:
   - The poem uses rich symbolism, such as “eternal dharma,” “moksha,” “yogas,” and references to various deities and scriptures.

2. **Historical Allusions**:
   - References historical events and figures like Raja Ram Mohan Roy, the Indus Valley Civilization, and the development of religious practices.

3. **Critique and Satire**:
   - Employs critique and satire to address the shortcomings and hypocrisies in religious practices and institutions.

4. **Philosophical Reflection**:
   - Deep philosophical reflections on the nature of truth, love, and the divine.
   - Engages with complex ideas from various philosophical traditions within Hinduism and other religions.

Impact and Message

The poem serves as a call for introspection within religious communities, urging a move away from divisive and ritualistic practices towards a more inclusive, compassionate, and truthful spirituality. It underscores the need for personal spiritual awakening and the recognition of a shared divine essence across all humanity. The poem is a powerful plea for interfaith harmony and understanding, challenging readers to see beyond superficial differences and embrace the deeper, universal truths that bind us all.

Conclusion

This poem is a rich tapestry of religious, historical, and philosophical insights, offering a deep critique of organized religion while advocating for a more genuine and inclusive spiritual practice. It is both a scholarly and heartfelt exploration of what it means to live in accordance with eternal dharma, making it a significant contribution to contemporary spiritual literature.

தமிழகத்தில் ஐந்நில தெய்வ வழிபாடு மிகவும் தொன்மையானது. இப்பழமையான ஐந்நில தெய்வ வழிபாடுகள் பிற்பாடுகள் ஒன்றிணைந்து ஒரு தனித்துவமான பாணியைக் கொண்டு வந்தது. இது கிராமிய சமய வழிபாடுகளையும் பிராமண சமய வழிபாடுகளையும்இ பின்னர் விக்கிரம சுலாபதி மற்றும் பாண்டிய மன்னர்களின் ஆதரவோடு சைவ வைணவ சமய வழிபாடுகளை ஒருங்கிணைத்தது.

ஐந்நில தெய்வ வழிபாடு:

1. குறிஞ்சி (மலை) - முருகன்:**
  – குறிஞ்சி நிலத்தில் முருகன் தெய்வமாக வழிபாடு செய்யப்பட்டார். அவர் வேலுடன் இருப்பார் இது போர் தெய்வத்தை குறிக்கிறது.

௨. முல்லை (காடு) - மாயோன் (விஷ்ணு):**
  – முல்லை நிலத்தில் மாயோன் மற்றும் பிறப்புப் பெயரில் கண்ணன் அல்லது கிருஷ்ணன் தெய்வமாக இருந்தார்.

3. மருதம் (மருத நிலம்) - இந்திரன்:**
  – மருத நிலத்தில் இந்திரன்இ மழை மற்றும் பலதலைகளுக்கு மேலான தெய்வமாக வழிபாடு செய்யப்பட்டார்.

4. நெய்தல் (கடல்) - வருணன்:**
  – நெய்தல் நிலத்தில் வருணன் கடல் மற்றும் நீரின் தெய்வமாக இருந்தார்.

5. பாலை (பாலைவனம்) - கோட்டரை:**
  – பாலை நிலத்தில் கோட்டரை தெய்வமாக இருந்தார்.

ஒற்றுமை:

காலப்போக்கில் சமூக மாற்றங்களுடன் பண்டைய சமய வழிபாடுகள் புதிய சமய வழிபாடுகளுடன் கலந்து ஒரு பெரிய அமைப்பாகத் திரண்டன. குறிப்பாக:

1. சங்க காலம்:**
  – சங்க காலத்தில் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை எனும் ஐந்நிலங்கள் சிறந்த கவிஞர்களால் பாடப்பட்டன. இதனால், ஐந்நில தெய்வ வழிபாடுகள் வலுப்பெற்றன.

௨. சைவம் மற்றும் வைணவம்:**
  – சைவம் (சிவன் வழிபாடு) மற்றும் வைணவம் (விஷ்ணு வழிபாடு) மிக முக்கியமான சமய வழிபாடுகளாக மாறின. சைவம் சிவனின் பாறை போன்ற தெய்வங்களுடன் முருகன் பிள்ளையார் ஆகிய தெய்வங்களையும் ஒருங்கிணைத்தது. வைணவம் திருமாலின் மற்றும் அவருடைய அவதாரங்களை ஒருங்கிணைத்தது.

3. பல்லவர் சோழர் பாண்டியர்:**
  – பல்லவர் சோழர் பாண்டியர் ஆகிய மன்னர்களின் ஆதரவில் சைவம் மற்றும் வைணவம் விருத்தியடைந்தன. அவை ஐந்நில தெய்வ வழிபாடுகளை ஒருங்கிணைத்தன.

4. சமூகமாற்றம்:**
 பண்டைய சமய வழிபாடுகள் புதிய வழிபாடுகளுடன் கலந்துஇ சமயமும் சமூகமும் இணைந்தன. இதனால் வழிபாடு முறை மாற்றம் அடைந்தது.

இவ்வாறு தமிழகத்தில் பழமையான ஐந்நில தெய்வ வழிபாடு புதிய சமய வழிபாடுகளுடன் கலந்து சமூக மாற்றங்களால் ஒருங்கிணைந்து தனித்துவமான பாணியுடன் புதிய சமய வழிபாடுகளை உருவாக்கியது.

தமிழகத்தில் சிவ வழிபாடு தொடங்கிய காலத்தை வரலாற்றின் அடிப்படையில் கண்டறிவது சற்றே சிரமமானதாக இருக்கலாம், ஏனெனில் இது மிகவும் தொன்மையானது. எனினும், வரலாற்று ஆதாரங்கள் மற்றும் தொல்லியல் சான்றுகள் மூலம் சில முக்கியமான தகவல்களை அறியலாம்.

தொன்மையான காலம்:

1. **சங்க காலம் (முதலாம் நூற்றாண்டு முதல் மூன்றாம் நூற்றாண்டு CE வரை):**
சங்க இலக்கியங்கள், குறிப்பாக அகநானூறு மற்றும் புறநானூறு போன்ற படைப்புகள், சிவன் அல்லது சிவபெருமானின் தெய்வாராதனை தொடர்பான குறிப்புகளை வழங்குகின்றன. இந்த இலக்கியங்களில் சிவன், தெய்வீக மற்றும் போரின் தெய்வமாகவும், மேலும் மருது நிலத்தின் கடவுளாகவும் காணப்படுகிறார்.

2. **சிற்றம்பலம்:**
சங்க இலக்கியங்களில், சிவன் சில கற்சிலைகளாகவும் சிற்றம்பலங்களாகவும் வழிபட்டமையை காணலாம். இந்த சிற்றம்பலங்கள், சிவபெருமானின் விக்ரஹமாகக் கருதப்பட்டன.
தொல்லியல் ஆதாரங்கள்:

1. **முகூர்த்திகல் (Lingams):**
   - தமிழகத்தில் கிடைத்த தொல்லியல் சான்றுகளான சிவலிங்கங்கள், பண்டைய தமிழ் மக்கள் சிவனை எவ்வாறு வழிபட்டார்கள் என்பதற்கான ஆதாரமாகும். சிலரது ஆதரவில், கற்கால புலனாய்வுகளில் பல பண்டைய சிவலிங்கங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

2. **மூர்த்தி சிற்பங்கள்:**
   - பல பல்லவர் மற்றும் சோழர் கால மண்டபங்களில் காணப்படும் சிவபெருமானின் சிற்பங்கள், சிவ வழிபாடு தமிழகத்தில் மிகவும் பழமையானது என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

மரபு மற்றும் சாம்பிரதாயங்கள்:

1. **புலி தேர் (Puliyur):**
   - புலி தேர் எனப்படும் புலிவேதிகலைகள், சிவபெருமானின் பண்டைய வழிபாடுகளை குறிக்கின்றன.

ஐதிகங்கள் மற்றும் புராணங்கள்:

1. **புராணங்கள்:**
   - பல புராணக் கதைகள், குறிப்பாக திருப்புகழ் மற்றும் திருமுறைகள், சிவபெருமானின் தொன்மையான வழிபாட்டை குறிப்பிடுகின்றன.

இவற்றை பொருத்த வரை, சிவ வழிபாடு தமிழகத்தில் மிகவும் தொன்மையானது மற்றும் சங்க காலத்திற்கும் முந்தைய காலத்திலிருந்தே தொடங்கியதாக கருதப்படுகிறது. பல்லவர், சோழர் மற்றும் பாண்டியர் காலத்தில் இது மேலும் பெருகி, தமிழகத்தில் சிவ வழிபாடு மிக்க முக்கியத்துவம் பெற்றது.

புராணங்கள் இந்திய பாரம்பரியத்தின் முக்கியமான பாகமாகும் அவை சமயம் சாசனம் புராணம் மற்றும் வரலாற்றின் தொகுப்புகளை உள்ளடக்கியவை. புராணங்கள் பல நூற்றாண்டுகளில் உருவாக்கப்பட்டன மேலும் அவற்றை எழுதியவர்கள் பலர் மற்றும் அவர்களது காலம் மிகுந்த பேதங்களைக் கொண்டது.

முக்கிய புராணங்கள்:
புராணங்கள் பன்னிரண்டு முக்கியமானவை மற்றும் அவற்றை மூன்று பிரிவுகளாக வகுத்திருக்கின்றனர்: வைணவம் சைவம் மற்றும் சக்தி. சில முக்கியமான புராணங்கள் பின்வருமாறு:

1. வைணவ புராணங்கள்:**
விஷ்ணு புராணம்**
பாகவத புராணம்**
நாரத புராணம்**

2. சைவ புராணங்கள்:**
சிவ புராணம்**
லிங்க புராணம்**
வாமன புராணம்**

3. சக்தி புராணங்கள்:**
துர்கா சப்தசதி**
காளிகா புராணம்**
தேவி பகவதம்**

எப்போது எழுதப்பட்டன?
புராணங்கள் எழுதப்பட்ட காலம் மிகுந்த பரவலானது மற்றும் பல நூற்றாண்டுகளாக பரிணமித்துள்ளது:

1. ஆரம்பம்:**
பொதுவாக புராணங்கள் கி.பி. 3ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் எழுதப்பட்டன என்று கருதப்படுகிறது. எனினும் சில புராணங்கள் முந்தைய காலத்தின் கதை சொல்லல்கள் மற்றும் மரபுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும்.

2. கி.மு. 500 – கி.பி. 300
– இந்த காலத்திலிருந்து ஆரம்ப காலக் கதைகள் வாய்மொழி மரபுகளாக பரவியிருந்தன. அவை பின்னர் எழுத்துப்பூர்வமாக எழுதப்பட்டன.

3. கி.பி. 300 – கி.பி. 1000
இந்த காலத்தில் பல முக்கிய புராணங்கள் எழுதப்பட்டன. அதில் முக்கியமானவைஇ விஷ்ணு புராணம் பாகவத புராணம் மற்றும் சிவ புராணம் போன்றவை.
யார் எழுதியுள்ளனர்?
புராணங்கள் பலர் எழுதினாலும் அவற்றின் துவக்க மற்றும் தொகுப்பு வேறு வேறு சாதுக்களால் செய்யப்பட்டது:

1. வியாசர் (வியாசர்):**

– மஹாபாரதத்தை தொகுத்த வியாசர் புராணங்களின் துவக்கதாரர் என்றும் கருதப்படுகிறார். புராணங்கள் தொகுக்கப்பட்டவை அவருடைய சீடர்கள் மற்றும் பின்வந்தவர்கள்.

2. பண்டிதர்கள் மற்றும் புலவர்கள்:**

– பல புராணங்கள் வேறு வேறு காலகட்டங்களில் பல பண்டிதர்கள் மற்றும் புலவர்கள் மூலம் தொகுக்கப்பட்டன. அவர்கள் புராணங்களின் கதைகளை சேர்த்துஇ எழுதினர்.

3. பிராமண சபைகள்:**

பல புராணங்கள் பிராமண சபைகளின் ஆதரவோடு தொகுக்கப்பட்டன. அந்த சபைகள் சமய அறிவியலையும் மரபுகளையும் பரப்பும் பொருட்டு புராணங்களை எழுதியன.

புராணங்கள் பல நூற்றாண்டுகளில் படிப்படியாக உருவாகியவை மற்றும் பல ஆசிரியர்கள் மற்றும் ஆசிரிய மாணவர்கள் மூலம் தொகுக்கப்பட்டவை. அவற்றின் பாடங்கள் கதைப்பகுதிகள் மற்றும் அறப்பகுதிகள் இந்திய சமய மரபுகளின் அடிப்படையாக விளங்குகின்றன.

The Harappan (Indus Valley) Civilization did not leave behind written records that clearly identify their deities or religious practices in detail. However, archaeological evidence provides some clues about their religious beliefs and practices. The evidence suggests that they may have worshipped a variety of deities and engaged in rituals that had symbolic meanings.

Key Deities and Symbols:

1. **Proto-Shiva/Pashupati:**

- A famous seal found in the Indus Valley, known as the "Pashupati Seal," depicts a seated figure with horned headgear, surrounded by animals. Some scholars, like John Marshall, have suggested that this figure could be an early form of Shiva, known as Pashupati (Lord of Animals).

2. **Mother Goddess:**

- Numerous terracotta figurines of a female deity have been discovered, indicating that the Harappans might have worshipped a Mother Goddess, representing fertility and prosperity.

3. **Animals and Nature Worship:**

- The presence of numerous animal motifs and representations in seals and artifacts suggests that animals held religious significance. Bulls, in particular, were prominently featured, which might indicate their symbolic importance.

4. **Phallic Symbols:**

- Some findings suggest the worship of phallic symbols, which could have been related to fertility rites, similar to later Hindu practices involving the worship of the Shiva Linga.

5. **Sacred Trees and Nature:**

- Depictions of trees and possibly sacred groves in seals and art hint at nature worship, which aligns with the reverence for natural elements in later Indian religions.

Ritual Practices:

- **Bathing and Purification:** The Great Bath of Mohenjo-Daro suggests that ritual bathing and purification were significant aspects of their religious practices.
- **Fire Altars:** Some evidence of fire altars has been found, indicating fire rituals might have been part of their religious ceremonies.

Conclusion:
While the exact nature and names of the gods and goddesses of the Harappan civilization remain speculative due to the lack of deciphered written records, the archaeological evidence indicates a complex and symbolic religious life that laid some foundations for later religious practices in the Indian subcontinent.

Sanatana Dharma and Hinduism are often used interchangeably, but they have nuanced differences in terms of origin, scope, and interpretation.

Sanatana Dharma:
1. **Definition:**
   - "Sanatana Dharma" is a Sanskrit term that translates to "eternal duty" or "eternal order." It refers to the timeless and universal truths and principles that govern all aspects of life and the cosmos.

2. **Philosophical and Spiritual Framework:**
   - It encompasses a broad spectrum of spiritual, ethical, and philosophical teachings that are considered eternal and universal. These teachings are meant to guide individuals on how to live in harmony with the natural order and attain spiritual liberation (moksha).

3. **Timeless and Universal:**
   - Sanatana Dharma is considered timeless, without a specific beginning or end. It is viewed as the eternal truth that applies universally, beyond any cultural or geographical boundaries.

4. **Inclusiveness:**
   - It is inclusive and non-sectarian, accommodating a wide variety of beliefs, practices, and traditions. It emphasizes the underlying unity of all life and the interconnectedness of all beings.

5. **Scriptures:**
   - Sanatana Dharma draws from a vast array of sacred texts, including the Vedas, Upanishads, Puranas, and other philosophical and devotional literature. It does not rely on a single text but rather a corpus of spiritual knowledge.

Hinduism:
1. **Definition:**
   - "Hinduism" is a term that was coined by outsiders (Persians and later Westerners) to describe the religious, cultural, and social practices of the people living around the Indus River. It has since become a widely accepted term to describe the religious traditions of India.

2. **Cultural and Historical Context:**
   - Hinduism is deeply rooted in the cultural and historical context of the Indian subcontinent. It includes the practices, rituals, and beliefs that have developed over thousands of years within this specific cultural framework.

3. **Diverse Traditions:**
   - Hinduism encompasses a wide range of sects, traditions, and philosophies, such as Vaishnavism, Shaivism, Shaktism, and Smartism. Each of these traditions has its own specific deities, rituals, and texts.

4. **Social and Religious Identity:**

- Hinduism also functions as a social and religious identity for millions of people. It includes not just religious practices but also social norms, rituals, festivals, and community activities that are part of everyday life.

5. **Scriptures:**
   - While Hinduism draws from the same vast corpus of sacred texts as Sanatana Dharma, it also includes additional regional and sectarian texts that may not be universally recognized across all Hindu communities.

Key Differences:
- **Scope and Universality:**
  - Sanatana Dharma is more of a universal, philosophical, and spiritual concept that transcends cultural and geographical boundaries. Hinduism, while inclusive of Sanatana Dharma, is more specific to the cultural and historical context of India.

- **Terminology:**
  - Sanatana Dharma emphasizes the eternal and universal principles of spirituality and ethics, whereas Hinduism is a broader term that includes various religious, cultural, and social practices specific to the Indian subcontinent.

- **Self-Identification:**
  - Some practitioners prefer to identify with Sanatana Dharma to emphasize the timeless and universal aspects of their faith, while others are comfortable with the term Hinduism to reflect their cultural and religious identity.

In essence, Sanatana Dharma can be seen as the foundational philosophy and spiritual framework that underlies Hinduism, while Hinduism represents the diverse traditions, practices, and social structures that have evolved within the Indian subcontinent based on these eternal principles.

Dharma is somewhat material and it varies slightly from person to person. But, it is again something above the dogmatic religious rules and beliefs and spiritualism is something even more transcendental.

Religion is a complex and multifaceted concept that can be understood in various ways depending on cultural, philosophical, and individual perspectives. Broadly, religion encompasses a system of beliefs, practices, and rituals related to the sacred, divine, or supernatural. Here are some key aspects that define religion:

Key Components of Religion:

1. **Beliefs and Doctrine:**
   - Religion typically involves a set of beliefs about the nature of the universe, the existence of deities or a supreme being, the purpose of life, and the afterlife. These beliefs are often codified in sacred texts or scriptures.

2. **Practices and Rituals:**
   - Religious practices include rituals, ceremonies, worship, prayer, and other forms of devotion. These practices can be individual or communal and are often performed regularly and systematically.

3. **Moral and Ethical Guidelines:**

– Religions provide moral and ethical guidelines that govern the behavior of their adherents. These guidelines are intended to help individuals live in accordance with the values and principles of their faith.

4. **Community and Social Structure:**
– Religion often fosters a sense of community among its followers. It can create social structures and institutions, such as churches, temples, mosques, and synagogues, that bring people together and provide a support network.

5. **Sacred Texts and Stories:**
– Many religions have sacred texts, myths, and stories that convey their core teachings and values. These texts often serve as a source of spiritual guidance and inspiration.

6. **Experiences and Spirituality:**
– Religion can involve personal experiences of the divine or the sacred, often referred to as spiritual experiences. These experiences can include feelings of transcendence, connection, and inner peace.

Functions of Religion:
1. **Meaning and Purpose:**
– Religion provides answers to fundamental questions about existence, purpose, and the meaning of life. It offers a framework for understanding the world and one's place in it.

2. **Cultural Identity:**
– Religion can be a key component of cultural identity, shaping traditions, customs, and social norms within a community.

3. **Social Cohesion and Control:**
– Religion can promote social cohesion by bringing people together and fostering a sense of belonging. It can also establish social order by providing ethical guidelines and norms.

4. **Psychological Support:**
– Religion can offer comfort and solace in times of distress, loss, and uncertainty. It provides a sense of hope and reassurance through faith in a higher power or an afterlife.

5. **Moral Framework:**
– Religion often serves as a moral compass, guiding individuals in making ethical decisions and promoting virtues such as compassion, honesty, and justice.

Diversity of Religion:

Religion manifests in diverse forms across different cultures and societies. Major world religions include:

– **Christianity:** Centered on the teachings of Jesus Christ and the Bible.
– **Islam:** Based on the teachings of the Prophet Muhammad and the Quran.
– **Hinduism:** A diverse set of beliefs and practices rooted in the Indian subcontinent, with sacred texts like the Vedas and the Bhagavad Gita.
– **Buddhism:** Based on the teachings of Siddhartha Gautama (Buddha) and texts like the Tripitaka.
– **Judaism:** Centered on the teachings of the Torah and the Hebrew Bible.
– **Sikhism:** Founded by Guru Nanak and based on the teachings in the Guru Granth Sahib.
– **Other Indigenous and Folk Religions:** These include various traditional and ancestral belief systems practiced by Indigenous peoples around the world.

Conclusion:

Religion is a deeply personal and communal phenomenon that shapes the beliefs, practices, and values of individuals and societies. It provides a framework for understanding the world, offers moral and ethical guidance, fosters a sense of community, and supports individuals in their spiritual and existential journeys.

What is Sanatan dharma?

Sanatana Dharma, often referred to as the eternal or universal order, is a term used to describe the overarching spiritual, ethical, and philosophical framework that forms the foundation of Hinduism. The term is derived from Sanskrit, where "Sanatana" means eternal and "Dharma" means duty, law, or order. It encompasses the timeless principles and teachings that govern the cosmos and human existence. Here are key aspects of Sanatana Dharma:

Key Concepts of Sanatana Dharma:

1. **Eternal and Universal Principles:**
   - Sanatana Dharma is considered eternal and universal, transcending time and cultural boundaries. It is not confined to a specific period, culture, or set of rituals, but rather embodies the timeless truths and principles that guide life and the universe.

2. **Core Philosophical Tenets:**
   - **Dharma:** The principle of cosmic order and duty. It refers to the ethical and moral laws that sustain the universe, as well as individual duties and responsibilities.
   - **Karma:** The law of cause and effect, where every action has consequences. Good actions lead to positive outcomes, while bad actions lead to negative outcomes.
   - **Samsara:** The cycle of birth, death, and rebirth. It is the continuous cycle of life that souls undergo until they attain liberation.
   - **Moksha:** The ultimate goal of liberation from the cycle of samsara. It is achieved through self-realization and unity with the divine.

3. **Scriptural Foundation: **
   - Sanatana Dharma is based on a vast body of sacred texts, including the Vedas, Upanishads, Puranas, Mahabharata, Ramayana, and the Bhagavad Gita. These texts provide spiritual knowledge, ethical guidance, and philosophical insights.

4. **Diverse Practices and Beliefs: **
   - Sanatana Dharma encompasses a wide range of beliefs, practices, and rituals. It includes various paths to spiritual realization, such as devotion (bhakti), knowledge (jnana), meditation (dhyana), and selfless action (karma yoga).

5. **Inclusivity and Pluralism: **
   - Sanatana Dharma is inherently inclusive and pluralistic. It recognizes and respects diverse paths to the divine, encouraging individuals to pursue their own spiritual journeys in accordance with their nature and disposition.

6. **Ethical and Moral Living:**

- It emphasizes living in accordance with dharma, which includes principles such as non-violence (ahimsa), truthfulness (satya), compassion (karuna), and self-discipline (tapas).

Practical Aspects of Sanatana Dharma:

1. **Daily Rituals and Worship:**
   - Daily practices often include rituals such as prayers, meditation, recitation of scriptures, and offerings to deities. These rituals help individuals connect with the divine and maintain spiritual discipline.

2. **Festivals and Celebrations:**
   - Sanatana Dharma includes a rich tapestry of festivals and celebrations that honor various deities, commemorate mythological events, and mark seasonal cycles. Examples include Diwali, Holi, Navaratri, and many others.

3. **Pilgrimage:**
   - Pilgrimage to sacred sites, such as the Ganges River, Varanasi, and various temples, is an important aspect of spiritual practice in Sanatana Dharma. These journeys are believed to purify the soul and bring spiritual merit.
4. **Yoga and Meditation:**
   - Practices such as yoga and meditation are integral to Sanatana Dharma. They are seen as means to achieve physical well-being, mental clarity, and spiritual enlightenment.

Conclusion:

Sanatana Dharma is a comprehensive spiritual and philosophical system that forms the foundation of Hinduism. It encompasses eternal and universal principles that guide ethical living, spiritual practice, and the pursuit of liberation. With its inclusive and pluralistic nature, Sanatana Dharma provides a framework for individuals to explore and realize their spiritual potential in harmony with the cosmos.

Vedanta is a major school of Hindu philosophy that focuses on the teachings found in the Upanishads, the Brahma Sutras, and the Bhagavad Gita. There are several schools of Vedanta, each offering a different interpretation of the nature of reality, the self, and the ultimate goal of life. Here are the main schools:

1. Advaita Vedanta (Non-Dualism)
- **Founder:** Adi Shankaracharya (8th century CE)
- **Philosophy:** Advocates that the ultimate reality (Brahman) is non-dual and that the individual soul (Atman) is identical to Brahman. The perceived world of multiplicity is an illusion (Maya).
- **Key Texts:** Commentaries on the Upanishads, Brahma Sutras, and Bhagavad Gita by Adi Shankaracharya.
- **Key Concepts:**
  - **Maya:** The illusory power that creates the appearance of the material world.
  - **Avidya:** Ignorance, which causes the misidentification of the self with the body and mind.
  - **Moksha:** Liberation achieved through the realization of the self's true nature as Brahman.

2. Vishishtadvaita Vedanta (Qualified Non-Dualism)
- **Founder:** Ramanuja (11th-12th century CE)
- **Philosophy:** Asserts that while Brahman is one, it possesses attributes and that the individual souls and the universe are real and distinct yet inseparable parts of Brahman.
- **Key Texts:** Commentaries on the Brahma Sutras and the Bhagavad Gita by Ramanuja.
- **Key Concepts:**
  - **Saguna Brahman:** Brahman with attributes.
  - **Bhakti:** Devotion to God as a means to attain liberation.

  - **Moksha:** Attaining a state of eternal service to God in Vaikuntha (the abode of Vishnu).

3. Dvaita Vedanta (Dualism)
- **Founder:** Madhvacharya (13th century CE)
- **Philosophy:** Proposes a strict dualism between the individual soul (Atman) and the ultimate reality (Brahman). Brahman (Vishnu) and the souls are eternally distinct.
- **Key Texts:** Commentaries on the Brahma Sutras and the Bhagavad Gita by Madhvacharya.
- **Key Concepts:**
  - **Panchabheda:** The five eternal distinctions between God, individual souls, matter, and other entities.
  - **Bhakti:** Devotion and surrender to Vishnu for liberation.
  - **Moksha:** Eternal bliss in the presence of God.

4. Shuddhadvaita Vedanta (Pure Non-Dualism)
- **Founder:** Vallabhacharya (15th-16th century CE)
- **Philosophy:** Similar to Advaita but emphasizes that the world and souls are real and emanations of Brahman, without the concept of Maya.
- **Key Texts:** Subcommentaries on Vedanta texts and independent works by Vallabhacharya.
- **Key Concepts:**
  - **Pushti Marg:** The path of grace and loving devotion to Krishna.
  - **Moksha:** Union with Krishna in eternal bliss.

5. Achintya Bheda Abheda Vedanta (Inconceivable Oneness and Difference)
- **Founder:** Chaitanya Mahaprabhu (15th-16th century CE)
- **Philosophy:** Synthesizes both dualistic and non-dualistic viewpoints by asserting that the individual soul is simultaneously one with and different from Brahman.
- **Key Texts:** Commentaries and devotional texts by followers of Chaitanya.
- **Key Concepts:**
  - **Achintya:** The inconceivable nature of the relationship between the individual soul and God.
  - **Bhakti:** Devotional service to Krishna as the highest path to liberation.
  - **Moksha:** Eternal service in the spiritual realm of Goloka.

Each of these schools offers a unique perspective on Vedanta, emphasizing different aspects of the relationship between the self, the universe, and the ultimate reality.

வேதாந்தம் என்பது உபநிடத்கள், பிரம்ம சூத்திரங்கள் மற்றும் பகவத்கீதை ஆகியவற்றின் போதனைகளில் மையமாகக் கொண்ட முக்கியமான இந்து தத்துவ பள்ளியாகும். வேதாந்தத்தில் பல பள்ளிகள் உள்ளன. ஒவ்வொன்றும் நிஜத்தின் இயல்பைஇ ஆத்மாவை மற்றும் வாழ்க்கையின் இறுதிக் குறிக்கோளை வெவ்வேறு விதமாக விளக்குகின்றன. இதோ முக்கியமான வேதாந்த பள்ளிகள்:

1. அத்வைத வேதாந்தம் (அத்வைதம்)

நிறுவனர்:** ஆதிசங்கராசார்யர் (8-ம் நூற்றாண்டு கி.பி)

- **தத்துவம்:** இறுதி நிஜம் (பிரம்மம்) அத்வைதம் மற்றும் தனிப்பட்ட ஆன்மா (ஆத்மா) பிரம்மமாகவே இருக்கிறது என்று வலியுறுத்துகிறது. பன்மை என்ற பிரபஞ்சம் மாயை.

- முக்கிய நூல்கள்:** ஆதிசங்கராசார்யரின் உபநிடத்கள் பிரம்ம சூத்திரங்கள் மற்றும் பகவத்கீதையின் விளக்கங்கள்.

-முக்கிய கருத்துக்கள்:**

மாயை:** பொருட்கள் உலகை தோற்றுவிக்கும் மாயக்கார சக்தி.

அவித்யா:** தன்னை உடல் மற்றும் மனம் என்று தவறாக அடையாளம் காணும் அறியாமை.

மோட்சம்:** ஆத்மாவின் உண்மை இயல்பாகிய பிரம்மத்தை உணர்வதன் மூலம் பெறப்படும் விடுதலை.

2. விஷிஷ்டாத்வைத வேதாந்தம் (விசேஷ அத்வைதம்)

-நிறுவனர்:** ராமானுஜர் (11-12-ம் நூற்றாண்டு கி.பி)

- தத்துவம்:** பிரம்மம் ஒன்றாக இருந்தாலும் அதற்குக் குணங்கள் உள்ளன மற்றும் தனிப்பட்ட ஆன்மாக்கள் மற்றும் பிரபஞ்சம் நிஜமானவை மற்றும் பிரம்மத்தின் சுயாதீன மற்றும் பிரிக்க முடியாத பகுதிகளாகும் என்று வலியுறுத்துகிறது.

- முக்கிய நூல்கள்:** ராமானுஜரின் பிரம்ம சூத்திரங்கள் மற்றும் பகவத்கீதையின் விளக்கங்கள்.

-முக்கிய கருத்துக்கள்:**

-சகுண பிரம்மம்:** குணங்களுடன் கூடிய பிரம்மம்.

பக்தி:** விடுதலை பெற தேவனை நோக்கி பக்தி.

மோட்சம்:** வைகுண்டத்தில் (விஷ்ணுவின் வாசஸ்தலம்) இறைவனை என்றென்றும் சேவிப்பதில் அடைவது.

3. த்வைத வேதாந்தம் (துவைதம்)

- **நிறுவனர்:** மத்வாசார்யர் (13-ம் நூற்றாண்டு கி.பி)

- **தத்துவம்:** தனிப்பட்ட ஆன்மா (ஆத்மா) மற்றும் இறுதி நிஜம் (பிரம்மம்) என்பவற்றுக்கு இடையே ஒற்றுமையை வலியுறுத்துகிறது. பிரம்மம் (விஷ்ணு) மற்றும் ஆன்மாக்கள் என்றும் தனித்திருக்கின்றன.

- முக்கிய நூல்கள்:** மத்வாசார்யரின் பிரம்ம சூத்திரங்கள் மற்றும் பகவத்கீதையின் விளக்கங்கள்.

-முக்கிய கருத்துக்கள்:**

பஞ்சபேதா:** கடவுள்இ தனிப்பட்ட ஆன்மாக்கள்இ பொருள் மற்றும் பிற எதார்த்தங்களுக்கு இடையேயான ஐந்து நித்திய வேறுபாடுகள்.

பக்தி: விடுதலையைப் பெற விஷ்ணுவின் பக்தி மற்றும் சரணாகதி.

மோட்சம்: கடவுளின் அருகில் என்றென்றும் ஆனந்தம்.

4. சுத்தாத்வைத வேதாந்தம் (சுத்த அத்வைதம்)

நிறுவனர்:** வல்லபாசார்யர் (15-16-ம் நூற்றாண்டு கி.பி)

தத்துவம்:** அத்வைதத்திற்கு இணையானது ஆனால் மாயை என்ற கருத்தினைத் தவிர்க்கிறது மேலும் உலகம் மற்றும் ஆன்மாக்கள் நிஜமானவை மற்றும் பிரம்மத்தின் வெளிப்பாடுகள் என்பதைக் கேட்கிறது.

-முக்கிய நூல்கள்:** வல்லபாசார்யரின் வேதாந்த நூல்களின் துணை விளக்கங்கள் மற்றும் சுய நூல்கள்.

-முக்கிய கருத்துக்கள்:**

புஷ்டி மார்க்:** கிருஷ்ணனை நோக்கி கிருபையின் வழி மற்றும் அன்பு பக்தி.

மோட்சம்:** கிருஷ்ணனுடன் ஒன்றாகி என்றென்றும் ஆனந்தம்.

5. அசிந்த்ய பேதாபேத வேதாந்தம் (உணராத ஒற்றுமை மற்றும் வேறுபாடு)

- நிறுவனர்:** சைதன்ய மகாபிரபு (15-16-ம் நூற்றாண்டு கி.பி)

- தத்துவம்:** தனிப்பட்ட ஆன்மா மற்றும் இறை நிஜம் (பிரம்மம்) இடையே ஒற்றுமையும் வேறுபாடும் இருக்கின்றன என்று வலியுறுத்துகிறது.

- முக்கிய நூல்கள்:** சைதன்ய சீடர்களின் விளக்கங்கள் மற்றும் பக்தி நூல்கள்.
- முக்கிய கருத்துக்கள்:**

அசிந்த்யா:** தனிப்பட்ட ஆன்மா மற்றும் இறை நிஜம் இடையேயான உறவின் உணரா இயல்பு.

பக்தி:** கிருஷ்ணனின் உச்ச வழி என்றென்றும் சேவை.

மோட்சம்:** கோலோகத்தில் ஆன்மாவின் கீதையுடன் வாழ்த்துதல்.

இந்த வேதாந்த பள்ளிகள் ஒவ்வொன்றும் வேறு வேறு வகையில் வேதாந்தத்தின் கருத்துக்களை விளக்குகின்றன மேலும் இறை நிஜம்இ பிரபஞ்சம் மற்றும் தனிப்பட்ட ஆன்மா ஆகியவற்றின் உறவுகளை வலியுறுத்துகின்றன.

The name "India" has a long and complex history. It originates from the word "Indus," which itself comes from the Old Persian word "Hinduš," referring to the river Indus. The term "Indus" is derived from the Sanskrit word "Sindhu," which was the historical local appellation for the Indus River.

Here’s a brief overview of the evolution of the name:

1. **Ancient Period**: The Sanskrit word "Sindhu" referred to the Indus River. When the Persian Empire expanded into the Indian subcontinent, they referred to the region around the Indus River as "Hinduš."
2. **Greek Influence**: The name was adopted by the Greeks after Alexander the Great's campaigns in the subcontinent around 326 BCE. The Greeks adapted "Hinduš" to "Indos," and from there, the Romans adopted it as "India."

3. **Medieval Period**: Over time, the name "India" began to be used more broadly in Europe to refer to the entire subcontinent. During this period, the term "Hindustan" was also used, especially in Persian and Arabic literature, to describe the land of the Hindus.

4. **Colonial Period**: With the arrival of the British in the 17th century and their subsequent colonization of the subcontinent, the name "India" became more standardized and widely used in English and other European languages.

5. **Modern Period**: The name "India" was officially adopted after gaining independence from British rule in 1947. The Constitution of India, which came into effect on January 26, 1950, formalized the country's name as "India" in English and "Bharat" in Hindi.

In summary, the name "India" has its roots in ancient geographical and cultural terminologies and was shaped by Persian, Greek, and later European influences over millennia.

Raja Raja Chola I, who ruled from 985 to 1014 CE, is celebrated as one of the greatest rulers of the Chola dynasty, known for his administrative acumen, military conquests, and contributions to art and architecture. However, like any historical figure, his reign also had its share of conflicts and controversies. Some perceived injustices during his reign include:

Subjugation of Vassal States

*1. **Military Conquests:***
- Raja Raja Chola expanded his empire through military campaigns, subjugating various vassal states in South India, Sri Lanka, and the Maldives. These conquests often involved significant violence and the imposition of Chola rule over previously independent or semi-autonomous regions.
- The invasion of Sri Lanka is a notable example, where he defeated the Sinhala king Mahinda V and annexed the northern part of the island. This invasion led to the looting of wealth and sacred relics, including the Tooth Relic of the Buddha, causing long-term resentment among the Sinhalese.

Enforcement of Social Hierarchy

*2. **Caste System:***
- The Chola administration was deeply embedded in the varna system, which rigidly divided society into different social classes. This system often reinforced social inequalities and discrimination, particularly against lower castes and untouchables.
- Although Raja Raja Chola is known for his administrative reforms and patronage of temples, these structures also reinforced the social hierarchy, with Brahmins and higher castes benefiting more from his policies.

Temple Patronage and Economic Policies

*3. **Temple Economy:***
- Raja Raja Chola is famous for constructing the Brihadeeswarar Temple in Thanjavur, a grand architectural achievement. While the temple construction promoted cultural and religious activities, it also required substantial resources and labour.
- The economic burden of temple construction and maintenance might have placed pressure on the peasantry and lower classes, who had to bear the taxes and provide labour.

*4. **Land Grants to Brahmins:***
- The Chola kings, including Raja Raja, often granted large tracts of land to Brahmins and temples (brahmadeya and devadana grants). While this helped in the spread of Vedic culture and Hinduism, it also concentrated land and resources in the hands of the elite, reinforcing socio-economic disparities.
Administrative Reforms and Control

*5. **Centralized Administration:***
- Raja Raja Chola's administrative reforms centralized power and control, which, while increasing efficiency and strengthening the empire, also reduced the autonomy of local chieftains and traditional power structures. This could have led to resentment and conflicts with local rulers who lost their traditional privileges and authority.

Historical Interpretation

It is important to recognize that historical narratives are often complex and multifaceted. The achievements of Raja Raja Chola are significant and had a lasting positive impact on South Indian culture, architecture, and administration. However, the same policies and actions that contributed to his legacy also had consequences that might be viewed as unjust by those who were adversely affected.

Historical assessments of his reign should consider the broader socio-political context of the time and the inherent challenges of ruling a large and diverse empire.

The caste system in South India, like in other parts of India, has ancient roots. The system's implementation and evolution can be traced back to various historical periods, with influences from religious texts, societal changes, and political developments.

Ancient Period
1. *Vedic Period (1500-500 BCE):*
- The earliest references to social stratification based on occupation and birth are found in the Vedas, ancient sacred texts of Hinduism. The Rigveda mentions four varnas (social classes): Brahmins (priests), Kshatriyas (warriors), Vaishyas (traders), and Shudras (servants).
- These varnas were more fluid and less rigid in early Vedic society.

2. *Post-Vedic Period (500 BCE - 300 CE):*
- The Manusmriti, a key legal text composed around the 2nd century BCE, formalized the varna system and laid down rules for social conduct and duties. This text played a significant role in codifying and legitimizing the caste hierarchy.
- By this time, the caste system had become more rigid, with increased emphasis on purity, pollution, and endogamy (marrying within one's caste).

Medieval Period
1. *Sangam Period (300 BCE - 300 CE):*
   - In South India, particularly in Tamil Nadu, the Sangam literature provides insights into the social structure of the time. Although the varna system was present, local social stratifications based on clan, occupation, and tribal affiliations also existed.
   - The caste system in South India during this period was not as rigid as in the North, but distinctions based on occupation and birth were evident.

2. *Bhakti Movement (7th - 17th centuries):*
   - The Bhakti movement, which began in South India with saints like Alvars and Nayanars, challenged the rigidity of the caste system by emphasizing devotion to God over social hierarchies.
   - Despite this challenge, the caste system persisted, with the Brahmins maintaining a significant religious and social influence.

Colonial Period
1. *British Colonial Rule (18th - 20th centuries):*
   - The British administration further institutionalized the caste system through policies such as the census, which categorized people based on caste.
   - The introduction of Western education and missionary activities also impacted caste dynamics, with some lower-caste communities converting to Christianity to escape caste-based discrimination.
2. *Social Reforms:*
   - Reform movements led by social leaders such as Jyotirao Phule, Periyar E. V. Ramasamy, and Dr B.R. Ambedkar challenged the caste system and advocated for the rights of lower castes and untouchables (Dalits).
   - In South India, Periyar's Self-Respect Movement, starting in the early 20th century, was particularly influential in opposing Brahminical dominance and promoting social equality.

Post-Independence Period
1. *Legal and Constitutional Measures:*
   - After India gained independence in 1947, the Indian Constitution, adopted in 1950, abolished untouchability and provided legal protections against caste-based discrimination.
   - Affirmative action policies, such as reservations in education and employment, were implemented to uplift marginalized communities.

2. *Contemporary Scenario:*
   - Despite legal measures, caste-based discrimination and social stratification persist in various forms in South India and other parts of the country.
   - Ongoing social and political movements continue to address caste-related issues and advocate for greater equality and social justice.

In summary, the caste system in South India has ancient origins and has evolved through various historical periods. While significant strides have been made to challenge and dismantle caste-based discrimination, the legacy of the caste system continues to impact social dynamics in contemporary times.
---=

Sanskrit's prominence in Hindu temples in South India evolved over several centuries, influenced by various cultural, religious, and political developments. Here's an overview of how Sanskrit became an official and liturgical language in South Indian temples:

Early Influences

1. **Vedic Period (1500-500 BCE):**

- Sanskrit, as the language of the Vedas, held a sacred status in Hinduism. The Vedic rituals and hymns were composed in Sanskrit, establishing it as the liturgical language for religious practices.

2. **Spread of Brahmanism:**
   - As Brahmanism (early Hinduism) spread across the Indian subcontinent, Brahmin priests carried Vedic rituals and Sanskrit scriptures with them. This led to the gradual incorporation of Sanskrit into local religious practices, including in South India.

Sangam Period (300 BCE - 300 CE)

3. **Local Languages and Sanskrit:**
   - During the Sangam period, Tamil was the dominant language in South India, particularly in the Tamil-speaking regions. However, there was some influence of Sanskrit through trade, migration, and religious exchanges.
   - While primarily in Tamil, the Tamil Sangam literature also contains references to Sanskrit terms and concepts.

Pallava and Chola Dynasties (4th - 13th centuries)

4. **Pallava Dynasty (4th - 9th centuries):**
   - The Pallavas, who ruled parts of South India, were significant patrons of Sanskrit. They supported the construction of temples and promoted the use of Sanskrit in inscriptions, religious texts, and rituals.
   - Kanchipuram, a major centre of learning during the Pallava period, became a hub for Sanskrit scholarship.

5. **Chola Dynasty (9th - 13th centuries):**
   - The Cholas further solidified the use of Sanskrit in temple rituals and administration. Raja Raja Chola I (985-1014 CE) and his successors extensively used Sanskrit for temple inscriptions and documentation.
   - The Brihadeeswarar Temple in Thanjavur, constructed by Raja Raja Chola I, has inscriptions in both Tamil and Sanskrit, reflecting the dual use of languages.

Vijayanagara Empire (14th - 17th centuries)

6. **Vijayanagara Empire:**
   - The Vijayanagara rulers, who controlled a vast part of South India, were great patrons of Hinduism and promoted Sanskrit as a court and liturgical language.
   - Temples built during this period, such as those in Hampi, often had inscriptions and rituals conducted in Sanskrit.

Bhakti Movement (7th - 17th centuries)

7. **Bhakti Movement:**
   - While the Bhakti movement emphasized devotion over ritual and often used regional languages like Tamil, Kannada, and Telugu for devotional songs and poetry, it did not diminish the use of Sanskrit in temple rituals.
   - Saints like Ramanuja (11th-12th centuries) wrote philosophical texts in Sanskrit, while also composing devotional hymns in Tamil.

Integration and Persistence

8. **Integration of Sanskrit and Regional Languages:**
   - Over time, Sanskrit and regional languages coexisted in South Indian temples. Sanskrit was used for formal rituals, chants, and inscriptions, while regional languages were used for local communication and devotional practices.

   - This bilingual approach helped in maintaining the sacred status of Sanskrit while making religious practices accessible to the local population.

Conclusion

Sanskrit became an official language in South Indian temples through a gradual process influenced by religious, political, and cultural factors over several centuries. The patronage of dynasties like the Pallavas, Cholas, and Vijayanagara rulers played a crucial role in promoting Sanskrit. Despite the prominence of regional languages, Sanskrit maintained its status as a liturgical and scholarly language in Hindu temples, reflecting its deep-rooted significance in the religious and cultural fabric of South India.

The relationship between Lord Shiva, Uma (Parvati), and their children, Ganesha (Ganapathy) and Murugan (Kartikeya) is a central theme in Hindu mythology. These narratives have evolved over centuries and are found in various texts and traditions across India, including in South Indian literature and culture. Let's explore this evolution and its relation to Sangam period literature.

Evolution of the Mythology

1. **Vedic Period:**
   - In the early Vedic texts, Shiva appears as Rudra, a somewhat minor and fierce deity. Over time, Shiva's role expands, and he becomes a major god in the Hindu pantheon.
   - Parvati is not mentioned in the earliest Vedic texts. Her character develops later as the mythology evolves.

2. **Post-Vedic Period:**
   - The Puranas, composed between 300 and 1500 CE, elaborate on the stories of Shiva, Parvati, and their children. The Skanda Purana, Shiva Purana, and Linga Purana provide detailed accounts of these deities.
   - According to these texts, Parvati is the reincarnation of Sati, Shiva’s first wife. Parvati undergoes severe penance to win Shiva’s love and become his consort.
   - Ganesha and Murugan (Kartikeya) are born to Shiva and Parvati. Ganesha is known for his wisdom and is worshipped as the remover of obstacles. Murugan, a war god, is particularly revered in South India.

Sangam Period Literature (300 BCE - 300 CE)

1. **Focus on Murugan:**
   - Sangam literature, a body of classical Tamil texts, frequently mentions Murugan, also known as Seyyon, Kandan, or Subrahmanya. He is depicted as a war god and a deity of the hills.
   - Murugan’s association with Tamil culture is profound, and he is often depicted independently, without extensive references to his parents, Shiva and Parvati.

2. **Absence of Shiva-Parvati Narratives:**
   - The direct relationship between Shiva and Parvati, as seen in later Puranic literature, is not prominently featured in Sangam texts.
   - The Sangam period focuses more on local deities and hero worship, and while Murugan is a significant deity, the mythology connecting him to Shiva and Parvati is less emphasized.

Integration and Regional Variations

1. **Later Tamil Literature:**
   - Post-Sangam Tamil literature, such as the works of Tamil Saiva saints (Nayanars) and other medieval texts, integrates the broader Hindu mythology with local traditions.
   - The stories of Shiva, Parvati, Ganesha, and Murugan become more harmonized with the pan-Indian narratives.

2. **Cultural Syncretism:**
   - Hindu mythology is known for its adaptability and integration of various local
----

The decline of Buddhism and Jainism in India, particularly in the North and South, can be attributed to a combination of political, social, economic, and religious factors. Here are the primary reasons for their decline:

Political Factors

1. ***Rise of Hindu Dynasties:***

*- **Gupta Empire (4th-6th centuries):** The Gupta rulers, particularly from the time of Chandragupta II, were strong patrons of Hinduism. Their support helped in the revival and spread of Hindu culture and religion, overshadowing Buddhism.*
*- **Chola Dynasty (9th-13th centuries):** In South India, the Chola dynasty was an ardent supporter of Shaivism. Their extensive patronage of Hindu temples and rituals further contributed to the decline of Buddhism and Jainism.*

*2. **Invasions and Wars:***
*- **Hun Invasions (5th century):** The Huns invaded India and destroyed many Buddhist monasteries and educational centres. This disruption weakened the Buddhist institutional framework.*
*- **Islamic Invasions (11th-13th centuries):** The Islamic invasions led to the destruction of many Buddhist monasteries and universities, like Nalanda and Vikramashila, severely impacting the Buddhist community.*

Social Factors

*1. **Integration into Hinduism:***
- Many Buddhist and Jain practices and philosophies were absorbed into mainstream Hinduism. Key figures such as Adi Shankaracharya (8th century) played a crucial role in this integration, promoting Vedanta philosophy that incorporated several Buddhist ideas.

*2. **Caste System:***
- Hinduism's flexibility and its structured caste system were more appealing to the ruling elites. Over time, many who followed Buddhism and Jainism were absorbed into the Hindu caste hierarchy.

Economic Factors

*1. **Decline of Trade Routes:***
- Buddhism, particularly in its early phase, thrived along trade routes and urban centres. As these trade routes declined or changed, the economic support for Buddhist monasteries and institutions dwindled.

*2. **Temple Wealth:***
- Hindu temples became economic centres, receiving significant donations and land grants from rulers and merchants. This financial support helped Hindu institutions thrive while Buddhist and Jain establishments struggled.

Religious Factors

*1. **Revival Movements:***

- The Bhakti movement (from the 7th century onwards) emphasized personal devotion to a personal god, which appealed to the masses. This movement, which spread across India, drew people away from the more monastic and austere practices of Buddhism and Jainism.

2. **Schisms and Internal Conflicts:**
   - Both Buddhism and Jainism faced internal divisions and schisms. In Buddhism, the split between Mahayana and Theravada (and later Vajrayana) weakened the unified front of the religion.
   - Jainism also experienced splits, primarily into the Digambara and Svetambara sects, which further diluted its influence.

3. **Competition with Hinduism:**
   - Hinduism's resurgence, with its rich mythology, rituals, and temple culture, was more accessible and appealing to the general population. The adaptability of Hinduism allowed it to absorb and assimilate local deities and practices, making it more resilient and widespread.

Regional Specifics

1. **North India:**
   - In North India, the decline was accelerated by the destruction of key Buddhist centres by invaders. The universities and monasteries that were destroyed had been critical to the maintenance and spread of Buddhist teachings.

2. **South India:**
   - In South India, the strong support for Shaivism and Vaishnavism by dynasties such as the Cholas and Pallavas marginalized both Buddhism and Jainism. The construction of grand Hindu temples and the promotion of Hindu rituals overshadowed the presence of Buddhist and Jain practices.

Conclusion

The decline of Buddhism and Jainism in India was a complex process influenced by multiple factors. Political changes, economic shifts, social integration, religious competition, and internal divisions all played significant roles. While these religions diminished in prominence within India, they continued to flourish in other parts of Asia.

----

1. **பரிபுஸ்ரீரண சரணாகதி (Paripusriirana Saranagati)**:
   - This term refers to "complete surrender" in a spiritual context. It is often used in the Bhakti tradition, particularly in Vaishnavism, where devotees completely surrender themselves to the will of the deity, usually Lord Vishnu or his incarnations. This concept emphasizes devotion, humility, and trust in the divine.

2. **ராஜயோகம் (Raja Yoga)**:
   - Raja Yoga, often referred to as the "royal path" of yoga, is one of the main forms of yoga that focuses on meditation and mental discipline. It is described in Patanjali's Yoga Sutras and is known for its eight-fold path (Ashtanga Yoga), which includes ethical disciplines, physical postures, breath control, sensory withdrawal, concentration, meditation, and ultimately, samadhi (union with the divine).

The question "Are complete surrender (Paripusriirana Saranagati) and Raja Yoga the same?" is inquiring whether these two spiritual practices are equivalent or interchangeable.

Explanation:
- **Complete Surrender (Paripusriirana Saranagati)**:
  - This practice is rooted in devotion (Bhakti Yoga) and involves giving up one's ego, desires, and actions to a higher power. It is characterized by a deep emotional and devotional connection with the divine.

- **Raja Yoga**:
  - This is more of a systematic approach to attaining spiritual enlightenment through mental control and meditation. It involves a disciplined practice that aims at mastering the mind and achieving a state of inner peace and union with the divine.

While both practices aim at spiritual growth and enlightenment, they differ in their approaches:
- **Paripusriirana Saranagati** focuses on devotion and surrender to the divine.
- **Raja Yoga** emphasizes self-discipline, meditation, and mental control.

In essence, the two are not the same but can complement each other in a spiritual journey. A practitioner might incorporate elements of both devotion and mental discipline in their spiritual practice.

John 4:21-24 is a passage from the New Testament in the Bible, where Jesus is speaking to a Samaritan woman at a well. Here is the passage with some explanation:

John 4:21-24 (NIV):
21 “Woman,” Jesus replied, “believe me, a time is coming when you will worship the Father neither on this mountain nor in Jerusalem.
22 You Samaritans worship what you do not know; we worship what we do know, for salvation is from the Jews.
23 Yet a time is coming and has now come when the true worshipers will worship the Father in the Spirit and truth, for they are the kind of worshipers the Father seeks.
24 God is spirit, and his worshipers must worship in the Spirit and truth.”

Explanation:
- **Verse 21:** Jesus addresses the woman and tells her that a time is coming when the location of worship will not matter. The Samaritans worshipped on Mount Gerizim, while Jews worshipped in Jerusalem. Jesus is indicating that physical locations will no longer be significant for worship.

- **Verse 22:** Jesus contrasts the worship of the Samaritans and the Jews. The Samaritans had a different understanding and different scriptures, so their worship was not fully informed. In contrast, Jews had a fuller revelation of God and His ways through the Hebrew Scriptures, and the Messiah (salvation) would come from the Jewish people.

- **Verse 23:** Jesus introduces the concept of true worshipers, those who worship the Father in the Spirit and truth. He indicates that this time has already arrived ("has now come"). True worship transcends physical locations and rituals and is characterized by sincerity and alignment with God’s nature.

- **Verse 24:** Jesus explains that God is spirit, emphasizing His non-physical nature. Therefore, true worship must be spiritual and genuine, aligning with God's nature. Worship in "Spirit and in truth" means worship that is sincere, heartfelt, and guided by the Holy Spirit, according to the truth of God's word.

Key Takeaways:
1. **Worship Beyond Location:** The importance of worship is not tied to a specific place but to the nature of worship itself.
2. **Informed Worship:** True worshipers need to know and understand whom they are worshipping.
3. **Spiritual and Genuine Worship:** True worship must be spiritual and genuine, reflecting God's nature as spirit.

This passage emphasizes the shift from traditional, location-based worship to a more profound, spiritual form of worship that is accessible to all who believe.

Karl Marx viewed religion as an instrument used by ruling classes to maintain control over society by providing an illusion of comfort and stability. He famously described religion as "the opium of the people," suggesting it was a way to pacify the masses and keep them content with their socio-economic conditions.

Marx believed that true welfare and progress in society could only be achieved by addressing the underlying economic and social inequalities. He argued that once the working class became aware of their exploitation and overcame religious illusions, they could unite to overthrow the capitalist system, leading to a classless and stateless society where resources and wealth were shared equitably. In this way, Marx saw religion as an obstacle to social change and human liberation.

The phrase "God is dead" was popularized by the German philosopher Friedrich Nietzsche. It appears in his works "The Gay Science" and "Thus Spoke Zarathustra." When Nietzsche said "God is dead," he wasn't making a theological statement about the existence of a deity. Instead, he was commenting on the decline of traditional religious and moral frameworks in the modern, secularized world.

Nietzsche argued that the Enlightenment and the rise of scientific rationalism had eroded the foundations of religious belief. As a result, the moral and metaphysical systems that were once grounded in the belief in God were no longer tenable. This "death" of God represented a profound cultural and existential crisis, as it left humanity without a clear basis for meaning, purpose, and values.

Nietzsche believed that this crisis necessitated the creation of new values and meanings. He introduced the concept of the "Übermensch" (Overman or Superman) as an individual who could transcend conventional morality and create their own values in a godless world. In essence, "God is dead" reflects Nietzsche's view of the need for humanity to move beyond traditional religious beliefs and create a new foundation for ethics and meaning.

பெரியாரின் போதனைகள் பெரும்பாலும் பகுத்தறிவு சமத்துவம்இமற்றும் தீவிர சுயசிந்தனை அடிப்படைகளில் இருந்தன. அவரின் முக்கிய போதனைகள் சில:

1. பகுத்தறிவு**: பெரியார் ஆன்மீக நம்பிக்கைகளை முற்றிலும் மறுத்தார் மற்றும் அறிவு மற்றும் அறிவியல் முறை மீது வலியுறுத்தினார்.

௨. சமத்துவம்**: பெரியார் அனைத்து வகை சமூகம் மற்றும் மத சாசனங்களில் இருந்த சுருக்குமுறைகளை எதிர்த்து மனித சமத்துவம் மற்றும் சமூக நீதி மீது முக்கியத்துவம் கொடுத்தார்.

3. தீண்டாமை எதிர்ப்பு**: பெரியார் தீண்டாமை மற்றும் சாதி அமைப்புகளை கடுமையாக எதிர்த்தார் மற்றும் சாதி இல்லாத சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்பதில் உறுதியாக இருந்தார்.

4. பெண்கள் உரிமை**: பெண்கள் மேம்பாடு மற்றும் அவர்களின் உரிமைகள் குறித்து பெரியார் பெரிதும் பாடுபட்டார். பெண்கள் கல்விஇ சமதர்மம்இ மற்றும் சுயாதீனம் பெற வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார்.

5. தனி மனித சிந்தனை**: பெரியார் தனி மனித சிந்தனை மற்றும் சுயசிந்தனையை ஊக்குவித்தார். எந்த விதத்தில் ஆர்வம் கொண்ட மனிதர்கள் பிறரால் வழிநடத்தப்படக் கூடாது என்றும் சொன்னார்.

பெரியார் மதம் மற்றும் ஆன்மீக நம்பிக்கைகளை பற்றி மிகுந்த எதிர்ப்பு கருத்துக்களை கொண்டிருந்தார். அவரது கருத்துக்கள் கீழ்வரும் விஷயங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவை:

1. மத நம்பிக்கைகளை மறுப்பு**: பெரியார் மத நம்பிக்கைகள் மற்றும் சடங்குகளை முற்றிலும் மறுத்தார். மதங்களை மனிதர்களை அடிமைப்படுத்தும் கருவியாகக் கருதியார்.

2. அறிவியல் நம்பிக்கை**: அறிவியல் பகுத்தறிவு மற்றும் சுய சிந்தனையை வலியுறுத்தினார். மத நம்பிக்கைகள் மற்றும் சடங்குகள் பகுத்தறிவற்றவை என்றும் அவை மனித முன்னேற்றத்திற்குப் பாதகமாக இருப்பதாகவும் அவர் எண்ணினார்.

3. மதச் சுரண்டல்**: பெரியார் மத நிறுவனங்கள் மற்றும் மதகுருக்கள் சமூகத்தை சுரண்டி தங்களின் அதிகாரத்தைப் பேணுவதற்காக மக்களை பயமுறுத்தி வைத்திருப்பதாகக் கூறினார்.

4. சமதர்ம சமூகம்**: மதங்கள் சமத்துவம் மற்றும் மனித நேயத்தை பாதுகாப்பதில் தோல்வியடைந்துள்ளன என்றும் சாதி மற்றும் பிற மத அடிப்படையிலான பாகுபாடுகளை ஊக்குவிக்கின்றன என்றும் அவர் கண்டித்தார்.

5. தீண்டாமை ஒழிப்பு**: பெரியார் மதம் தீண்டாமையை முற்றிலும் ஆதரிக்கின்றன என்றும் அதனால் மக்களிடையே உள்ள பாகுபாடுகள் மற்றும் சண்டைகள் அதிகரிக்கின்றன என்றும் கூறினார்.

6. மனித நேயம்**: பெரியார் மதத்தை ஒழித்து அதற்குப் பதிலாக மனித நேயம் மற்றும் சமூக நீதி அடிப்படையிலான ஒரு புதிய சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்றார்.

Dharma vs. Social Justice: A Comparative Analysis

Dharma:

1. **Origins and Definitions:**
   - **Dharma** is a Sanskrit term often translated as "righteousness," "duty," or "moral order." It is a key concept in Hinduism, Buddhism, Jainism, and Sikhism.
   - Rooted in ancient scriptures like the Vedas, Upanishads, and epics such as the Mahabharata and Ramayana.

2. **Philosophical Context:**
   - **Hinduism:** Refers to duties performed according to one’s class (varna) and stage of life (ashrama). Encompasses ethics, duty, law, and cosmic order.
   - **Buddhism:** Known as "Dhamma," it represents the teachings of the Buddha, emphasizing the path to enlightenment and the nature of reality.
   - **Jainism:** Refers to the teachings of the Tirthankaras and the ethical path of non-violence and truth.

3. **Individual and Universal Aspects:**
   - Dharma includes both personal duties (svadharma) and universal duties (sanatana dharma) that sustain society and the cosmos.
   - Encourages individuals to perform their roles and responsibilities for societal harmony.

4. **Spiritual and Moral Dimensions:**
   - Deeply intertwined with spirituality and moral conduct.

- Focuses on living in accordance with one's ethical obligations and contributing to the cosmic order.

Social Justice:

1. **Origins and Definitions:**
   - A relatively modern concept, gaining prominence during the Enlightenment and further developed during the 19th and 20th centuries.
   - Refers to the fair distribution of wealth, opportunities, and privileges within a society.

2. **Philosophical Context:**
   - Rooted in Western political philosophy, influenced by thinkers like John Stuart Mill, John Rawls, and Karl Marx.
   - Emphasizes equal rights, human dignity, and the removal of inequalities.

3. **Legal and Political Framework:**
   - Often pursued through legislative means, social policies, and advocacy.
   - Addresses systemic issues like racism, sexism, poverty, and environmental justice.

4. **Secular and Pragmatic Dimensions:**
   - Generally secular in nature, though it can intersect with religious teachings that advocate for the marginalized and oppressed.
   - Focuses on practical measures to achieve equitable treatment and ensure all individuals have access to resources and opportunities.

Comparison:

- **Scope:** Dharma encompasses a broader spiritual and cosmic order, integrating personal and universal duties. Social Justice focuses on the societal framework, aiming for equity and fairness in human interactions.
- **Foundations:** Dharma is deeply rooted in ancient religious and spiritual texts. Social Justice arises from modern political and philosophical thought.
- **Approach:** Dharma emphasizes fulfilling one's duties according to one's position in life and societal roles. Social Justice advocates for systemic changes to address inequalities and promote fair treatment for all.
- **Implementation:** Dharma is practiced through personal conduct and societal norms influenced by spiritual teachings. Social Justice is pursued through laws, policies, and activism aimed at reforming societal structures.

Conclusion:

Dharma and Social Justice, while different in their origins, scope, and methods, both aim to create a harmonious and just society. Dharma emphasizes moral and spiritual duties, while Social Justice seeks to address and rectify societal inequalities through pragmatic and often secular approaches. Both concepts, in their respective contexts, underscore the importance of ethical behavior and the well-being of the community.